21 ΜΑΪΟΥ 2026
† Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

† Κωνσταντίνου (†337) καὶ Ἑλένης (†327) τῶν θεοστέπτων βασιλέων.

* * * * *

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΣΤ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἑρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἔτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ΄). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι΄, καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς ε΄ εἰς ϛ΄, καὶ τῶν Ἁγίων στιχηρὰ προσόμοια γ΄ εἰς δ΄.

Ἦχος Πα

Πα

Ν ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε

ει σα α α κου ου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου

Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος

σε ε ει σα α α κου ου σο ον μου προ σχες τη φω νη η η

η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κου σον μου Κυ υ υ

υ ρι ι ι ι ε

Πα

Κ α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η

μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι

Κε

ο ο ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ων μου

Πα

θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει

σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Πα

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Πα

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

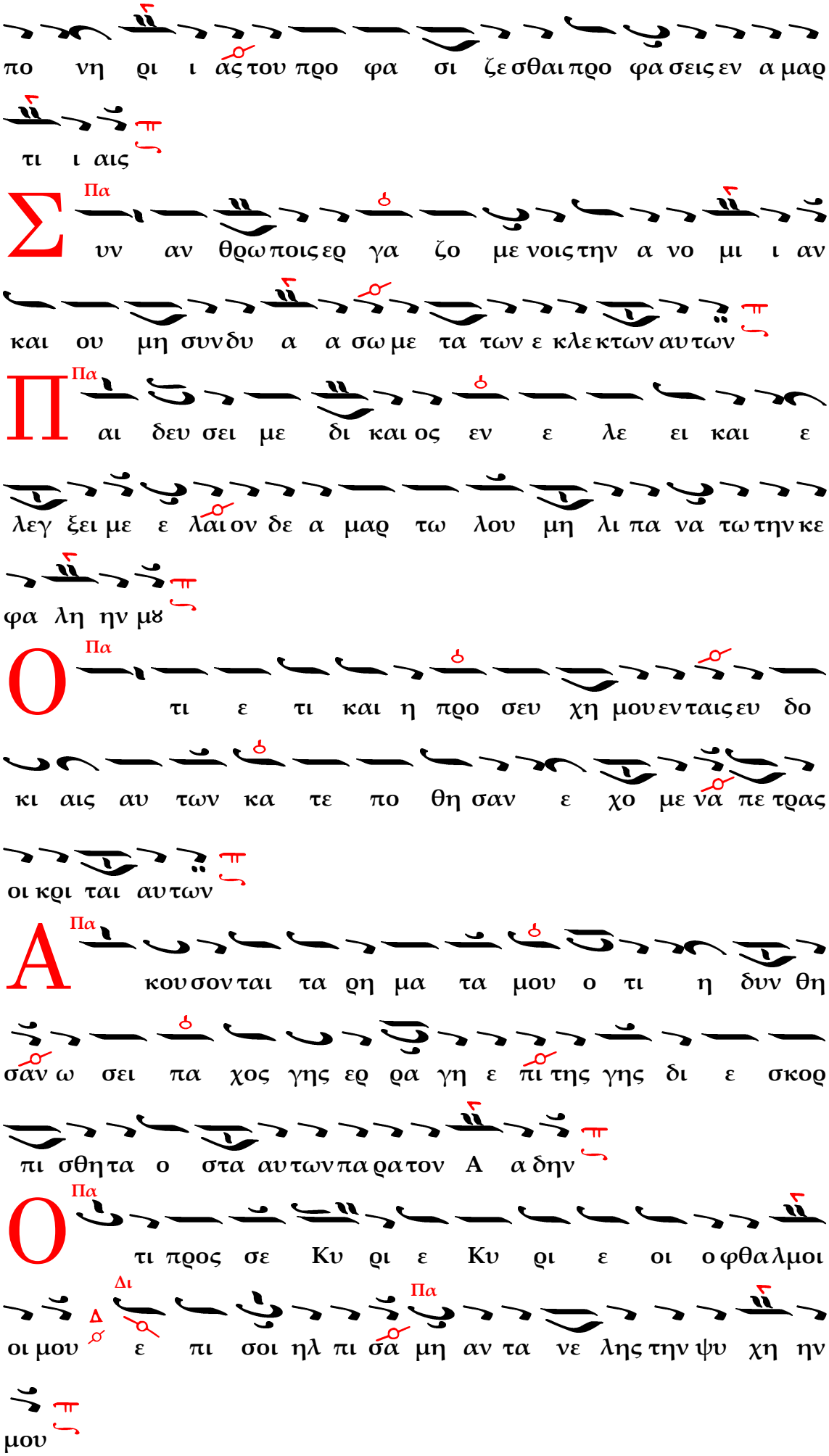
πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις
Πα
Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε κλε κτων αυ των
Πα
Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε
φα λη ην μου
Πα
Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των
Πα
Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην
Πα
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθα λμοι
Δι
Πα
Δ
οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου

Φ Πα υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν

Π Μ ε σου ουν ται εν Πα α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε Πα κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου Δ την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω Δ

Ε Πα ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε εγνως τας τρι βους μου

Ε Πα ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ Πα α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

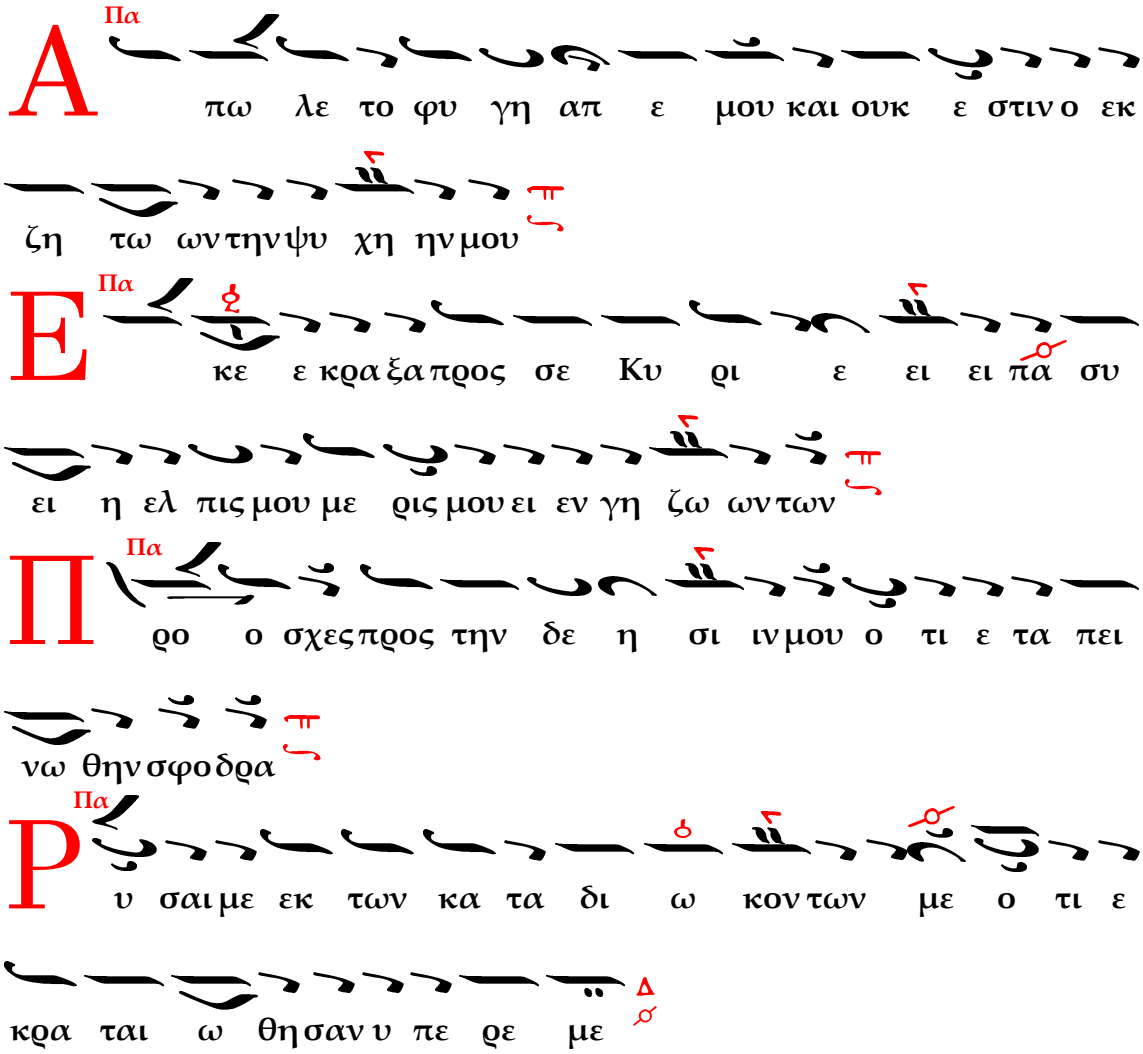

Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς

Στίχ. α΄. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι

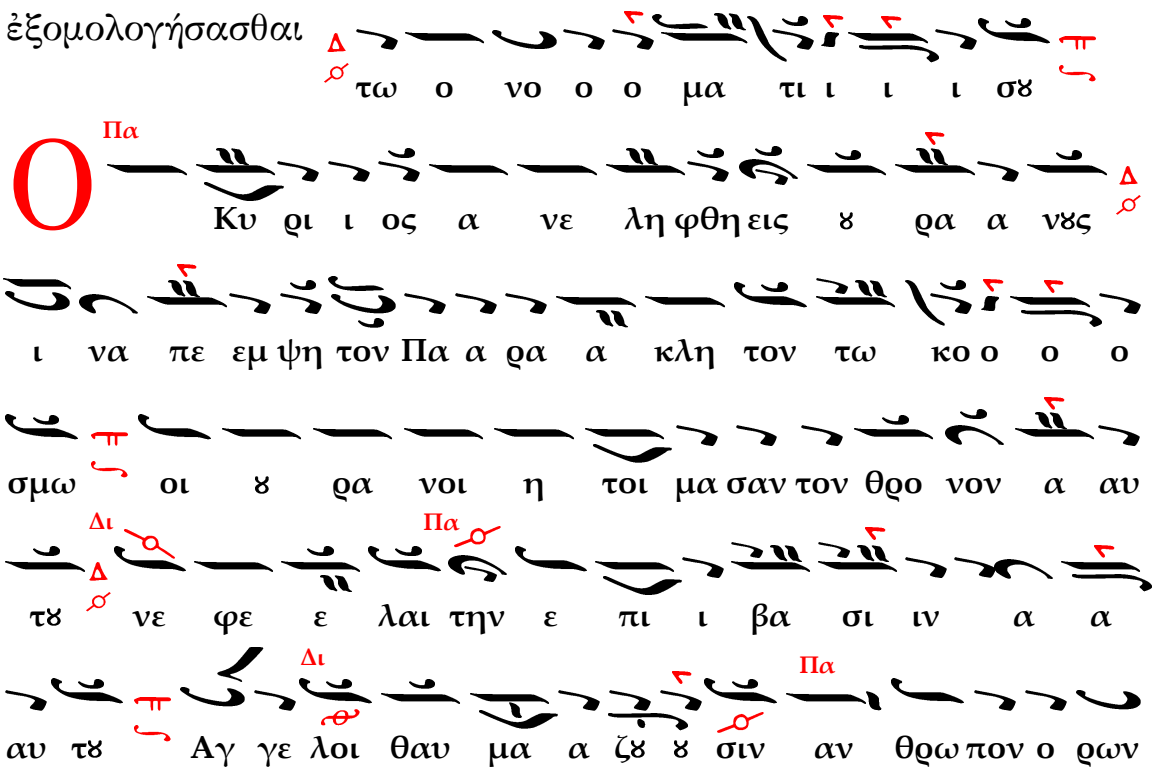

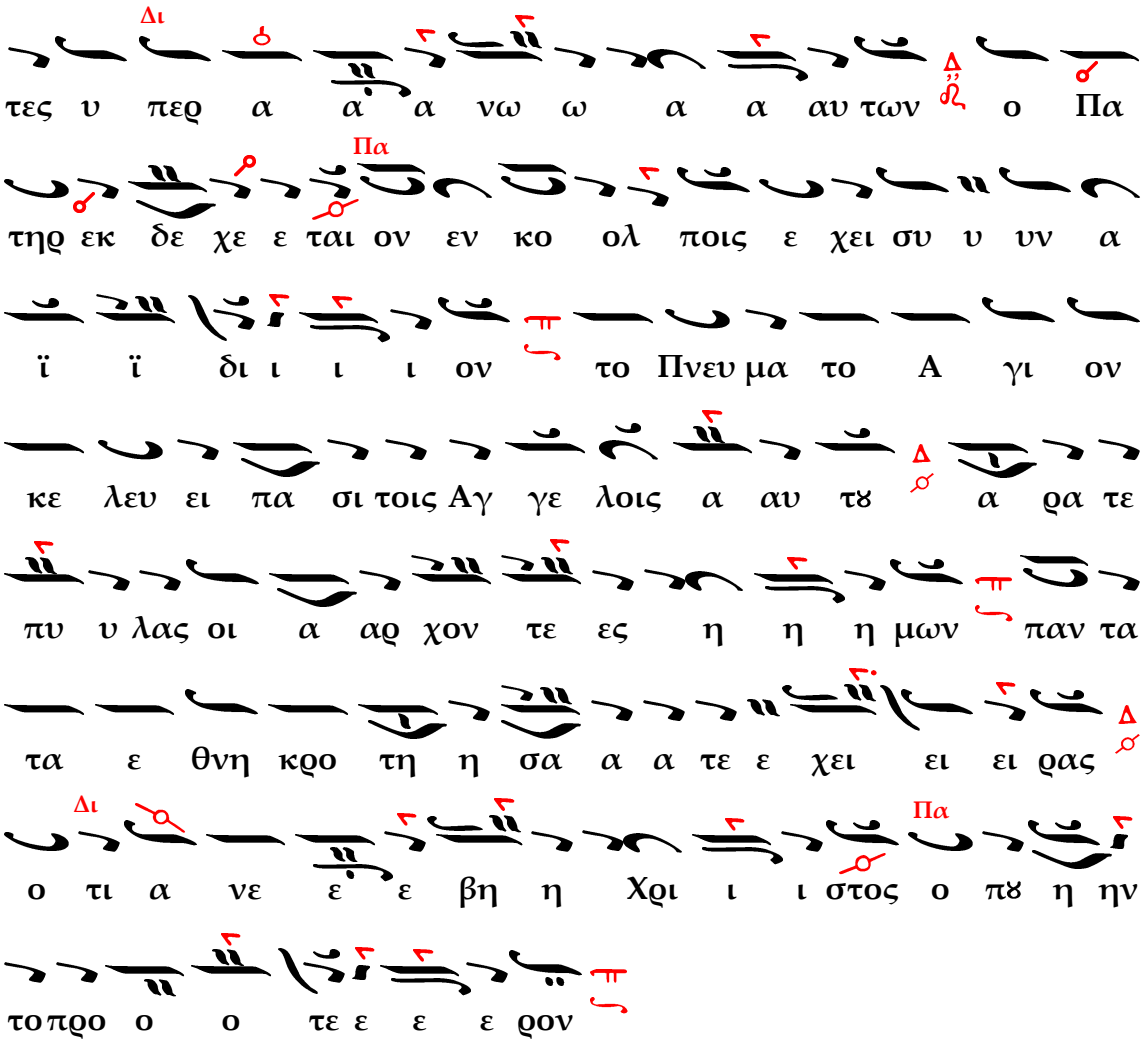

Στίχ. β΄. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ

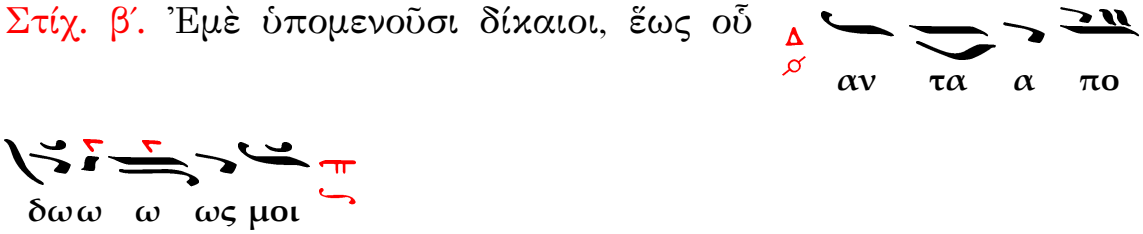

καὶ πάλιν

Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανούς, ...

Στίχ. γ΄. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε

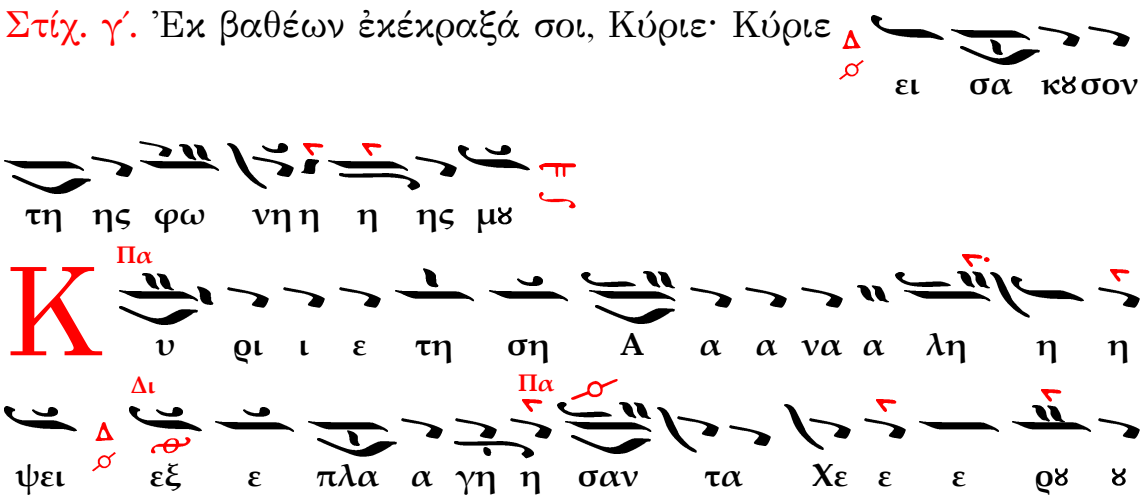

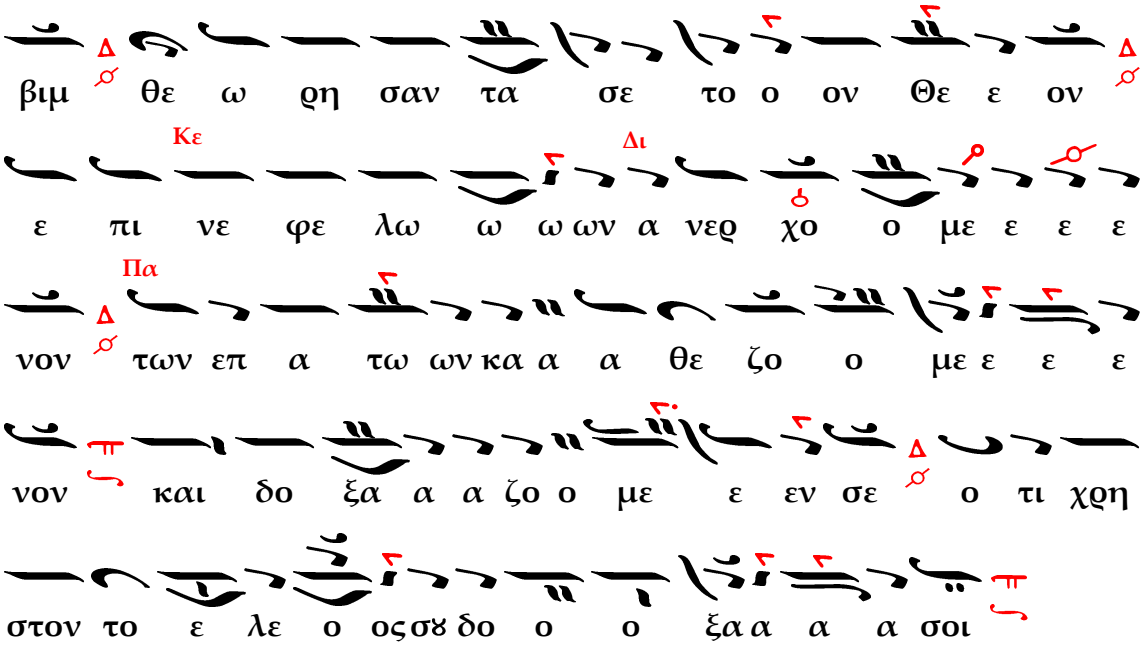

Στίχ. δ΄. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα

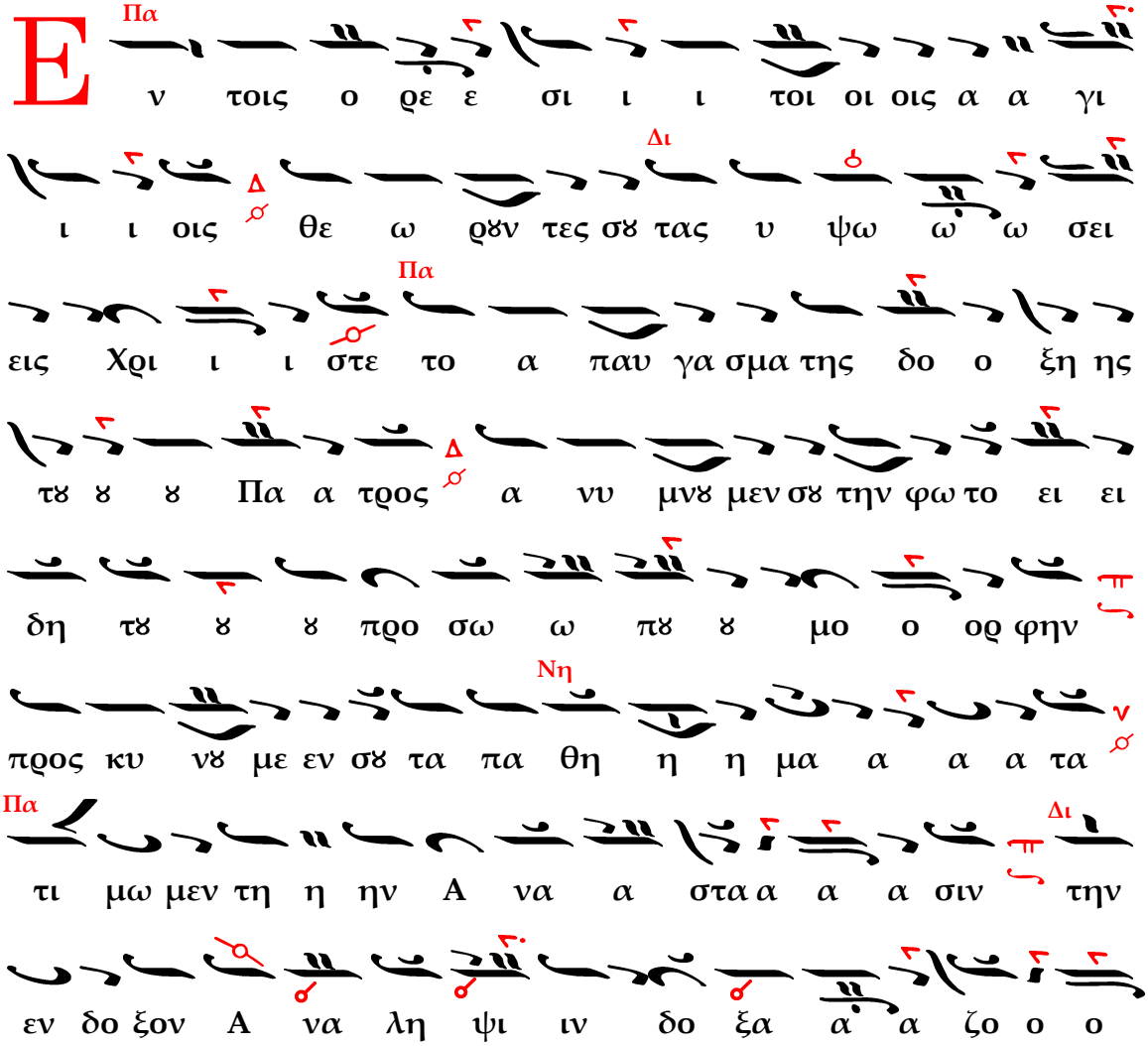

Στίχ. ε΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται

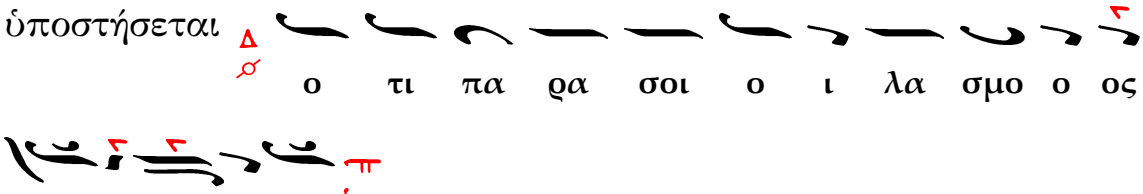

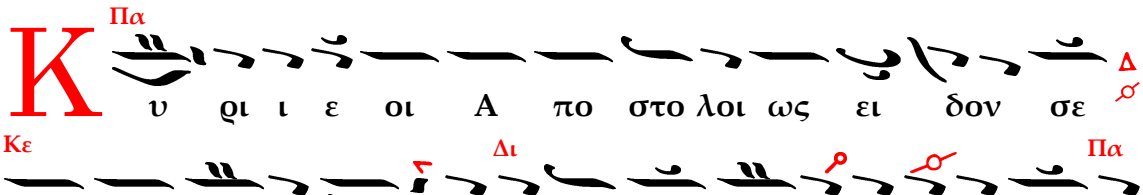

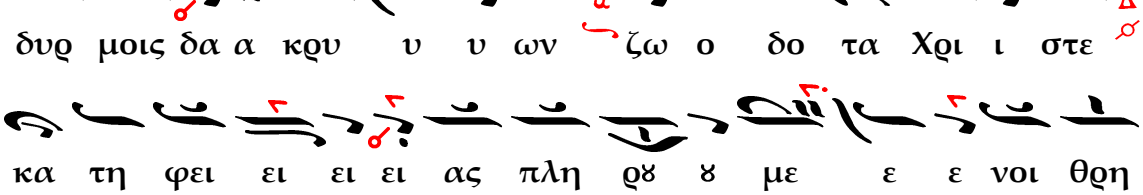

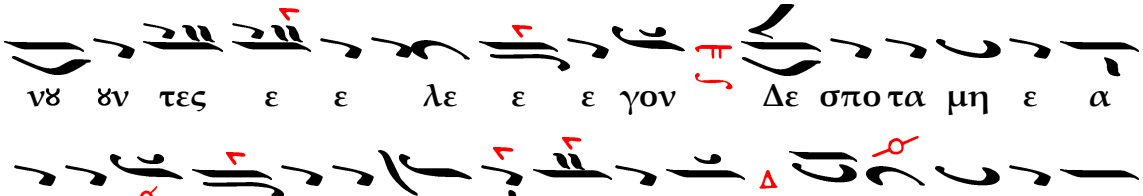

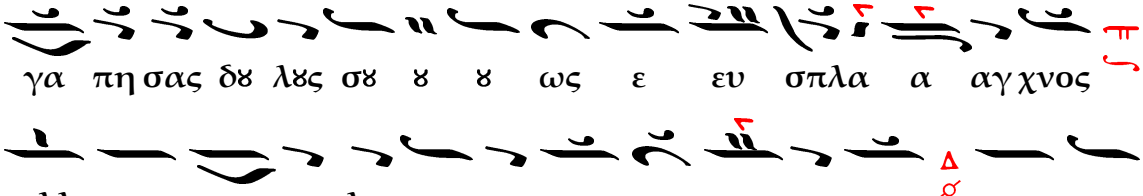

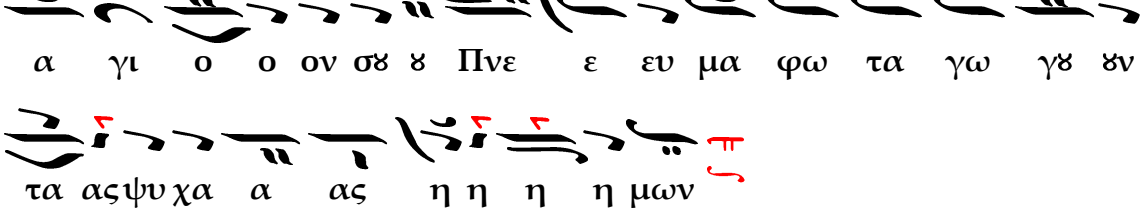

Στίχ. ϛ΄. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου

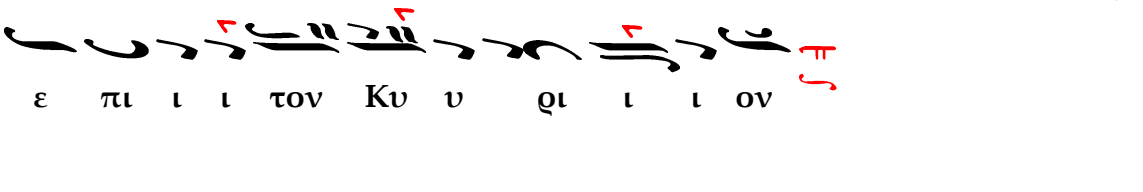

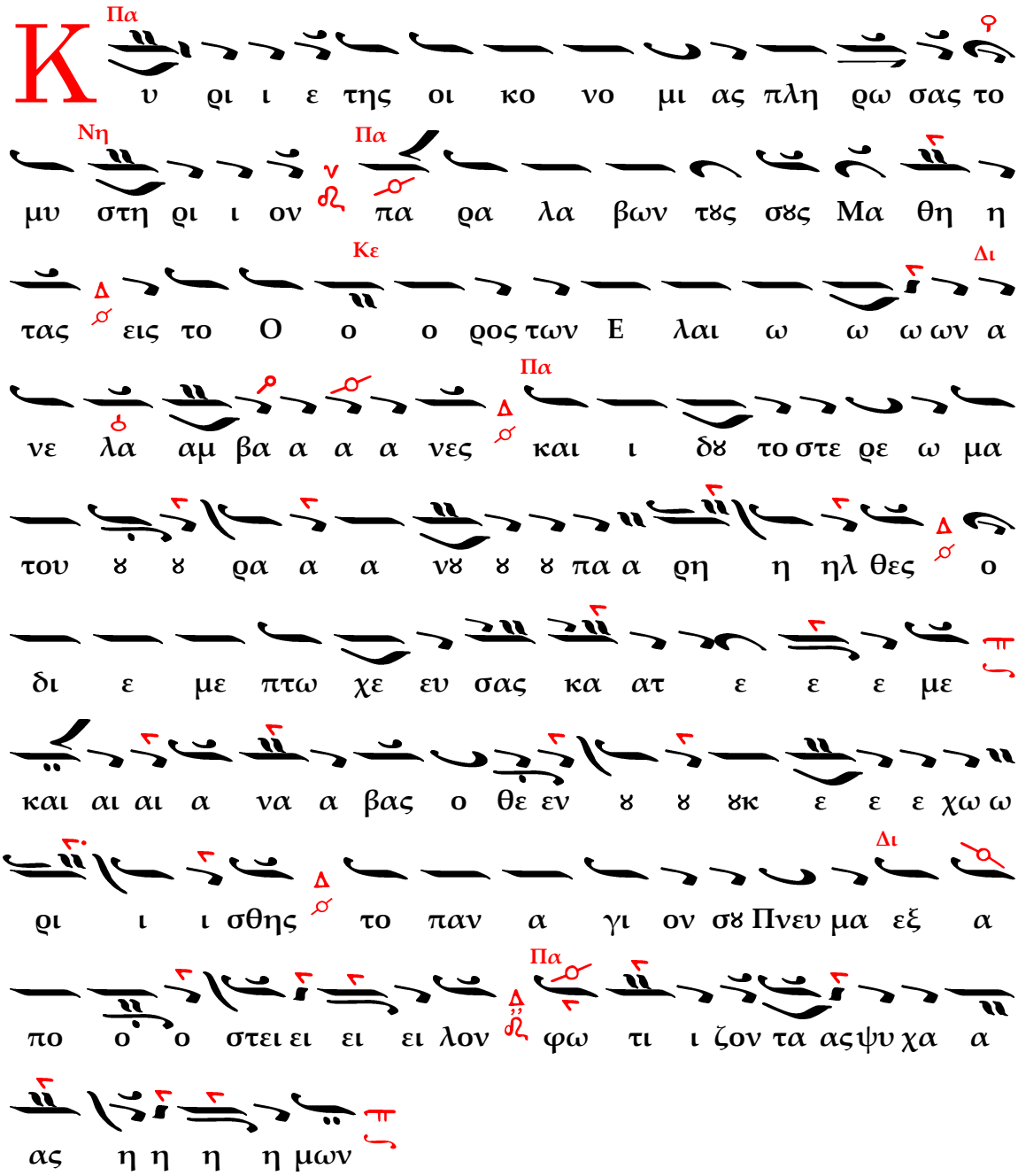

καὶ τῶν Ἁγίων Στιχηρὰ προσόμοια ἕτερα γ΄ εἰς δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν. Ἦχος Βου ξ

Στίχ. ζ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

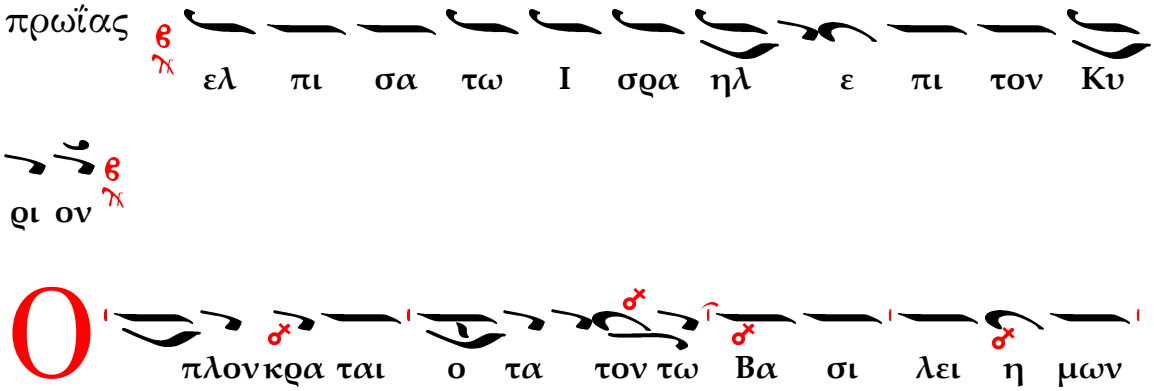

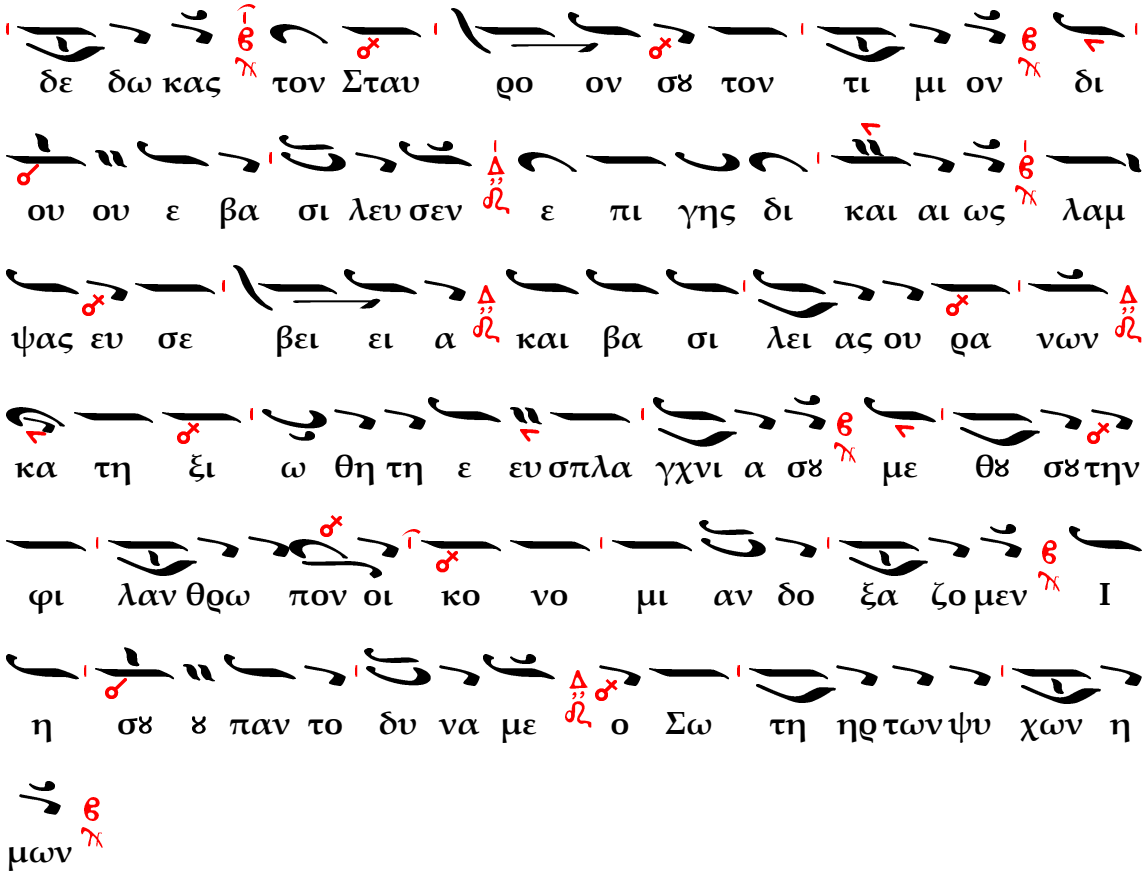

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

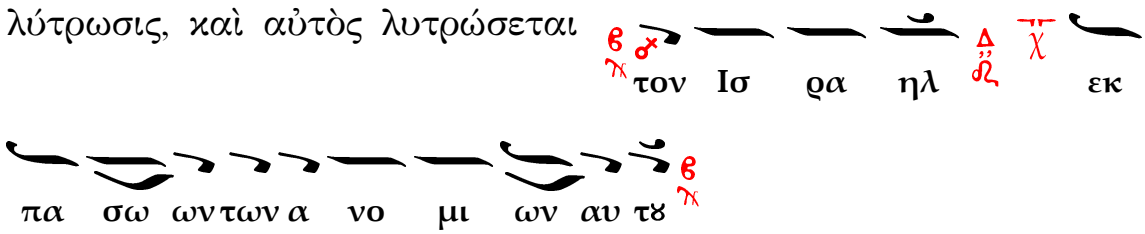

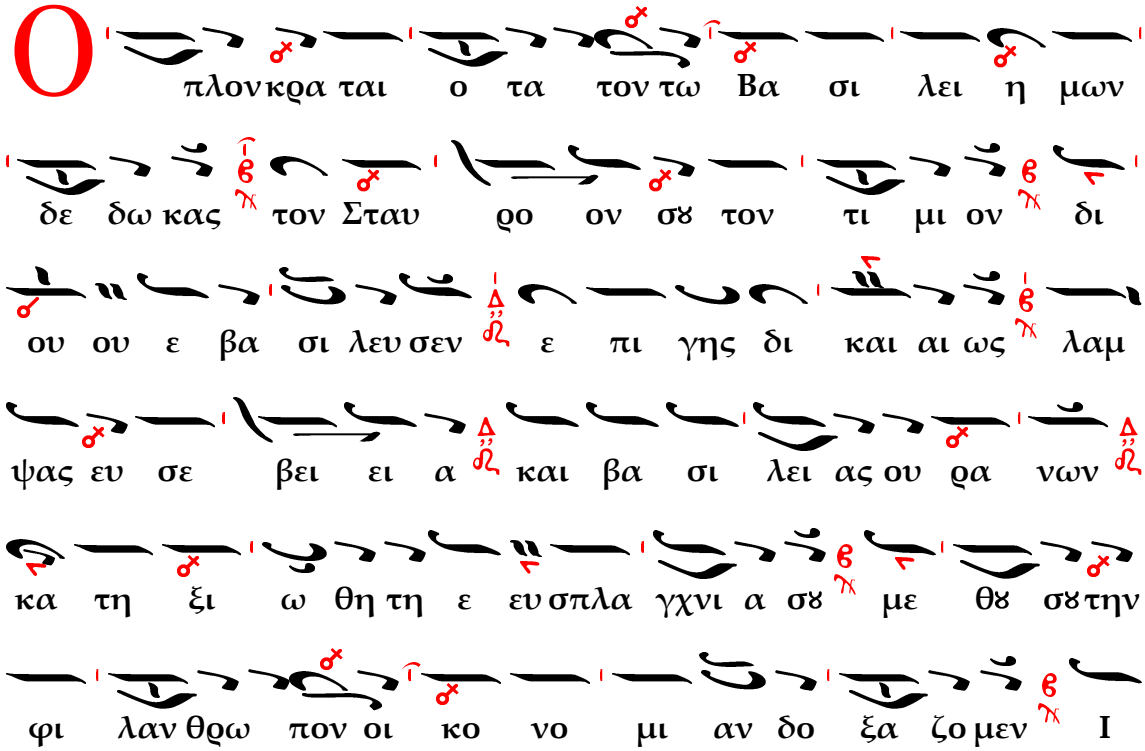

η σȣ ȣ παν το δυ να με ο Σω τη ηρ των ψυ χων η

μων

Στίχ. θ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,

ε παι νε σα

τε αυ τον παν τες οι λα οι

Ε δω κας φι λαν θρω πε τω ευ σε βει σȣ θε

ρα πον τι Σο λο μω ων τος την φρο νη σιν Δαυ

ι ιδ την πρα ο τη τα και των Α πο στο ο λων

την ορ θο δο ξι ι αν ως βα σι λε ων Βα σι

λευς κυ ρι ευ ον των τε πα αν των Κυ ρι ος δι ο

σȣ την φι λαν θρω πον οι κο νο μι αν δο ξα ζο μεν

Ι η σȣ ȣ παν το δυ να με ο Σω τη ηρ των ψυ

χων η μων

Στίχ. ι΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

Π ρω τος κα θυ πε τα ξας την α λȣρ γι δα α

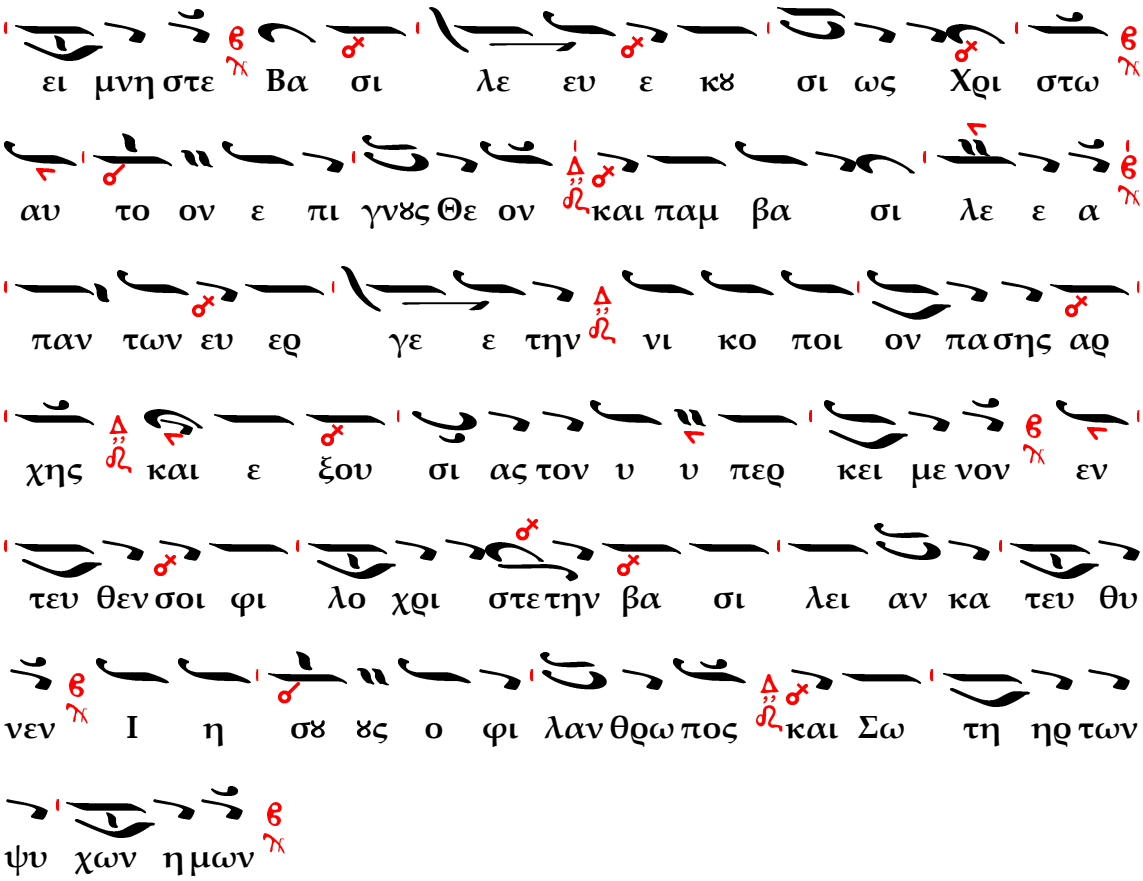

Δόξα. Τοῦ Μηναίου.

Ἦχος Δι

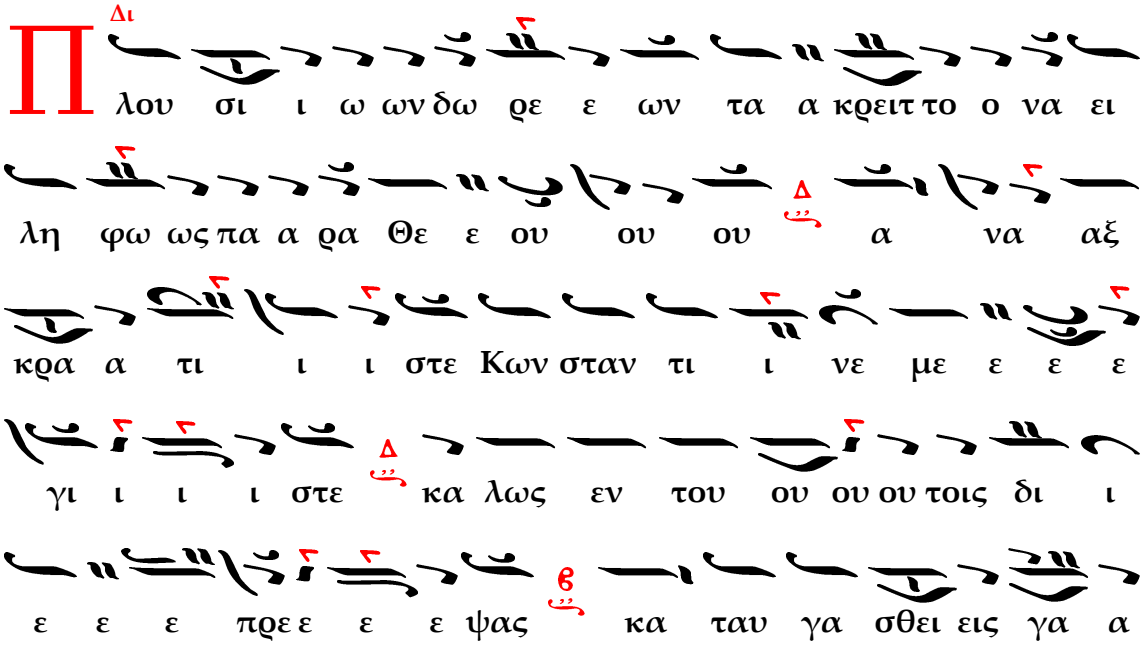

αρ α κτι ι σι του πα να γι ι ου Πνε ε ε ευ

μα α α α τος υ πο Σιλ βε στρου ου ου ι ι ι

ε ρε ε ως δι α του ου ου βα πτι ι σμα α α

α τος εν βα σι λευ σιν ω ω φθης α η η ητ τη

τος την οι κου με νην ω ως προι οι οι κα προι κο

δο τη η η η σας τω ω κτι ι ι στη η η η σου

και πο λιν βα σι λευ ου ου σαν θε ε ε ο σε ε βη

η η η δι ο ι κε τευ ων μη πα α α αυ ση

Χρι στω ω ω τω ω Θε ε ε ω δω ρη θη

ναι αι α πα α σι τοις τε λου ου ου ου σι τη ην

μνη η η μη η η ην σου ως παρ ρη η σι ι ι

αν ε ε χων α μαρ τι ων συ υγ χω ω ρη

η η σιν και αι το με ε γα ε ε ε λε ε ε

ε ος

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Πα

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τȣ ȣ ȣς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Των κολ πων των πα τρι κω ων μη χω ω ρι ι σθεις

γλυ κυ υ τα α α τε Ι ι η η η η σου και

τοι οις ε πι ι γης ως αν θρω πος συ υ υ να

να α στρα α α α φεις ση με ρον απ ο ρους τω ω

ων Ε λαι αι ων α νε λη φθη ης ε ε εν δο ο ο

ξη η και την πε σου σαν φυ υ υ σι ιν η η

η μων συμ πα θω ως α α α νυ υ ψω ω ω σας τω

Πα τρι ι συ υ υ νε κα α θι ι ι ι σας ο θεν

αι αι ου ου ρα α νι ι ι αι των α σω μα α

α τω ων τα α α ξεις το θα αυ μα ε εκ πλητ το ο

ο ο με ε ε ε ναι ε ξι στα αν το θα α

αμ βει ει και τρο μω συ νε χο ο με ε ναι την

σην φι λαν θρω πι ι αν ε ε ε με γα α λυ υ υ υ

νον μεθ ων και η μεις οι ε πι ι γης την προς

η μας σου συγ κα α τα α βα α α α σιν και την

αφ η μω ων α α να α λη η ψιν δο ξο λο

γουν τες ι κε τε ευ ο ο ο μεν λε ε γο ο ον τες

ο τους μα θη η τας και την τε κου σαν σε ε

Θε ε ε ο ο το ο ο κον χα ρας α πει ει ρου ου

πλη σας εν τη η ση η η α α να λη η η η

ψει και η μας α α ξι ω ω σον των εκ λε κτων

σου της χα α ρας ευ χαι αι αι αις α α α αυ των

δι α το με ε γα α σου ε ε ε λε ε ε ο ο

ο ο ος

* * *

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι

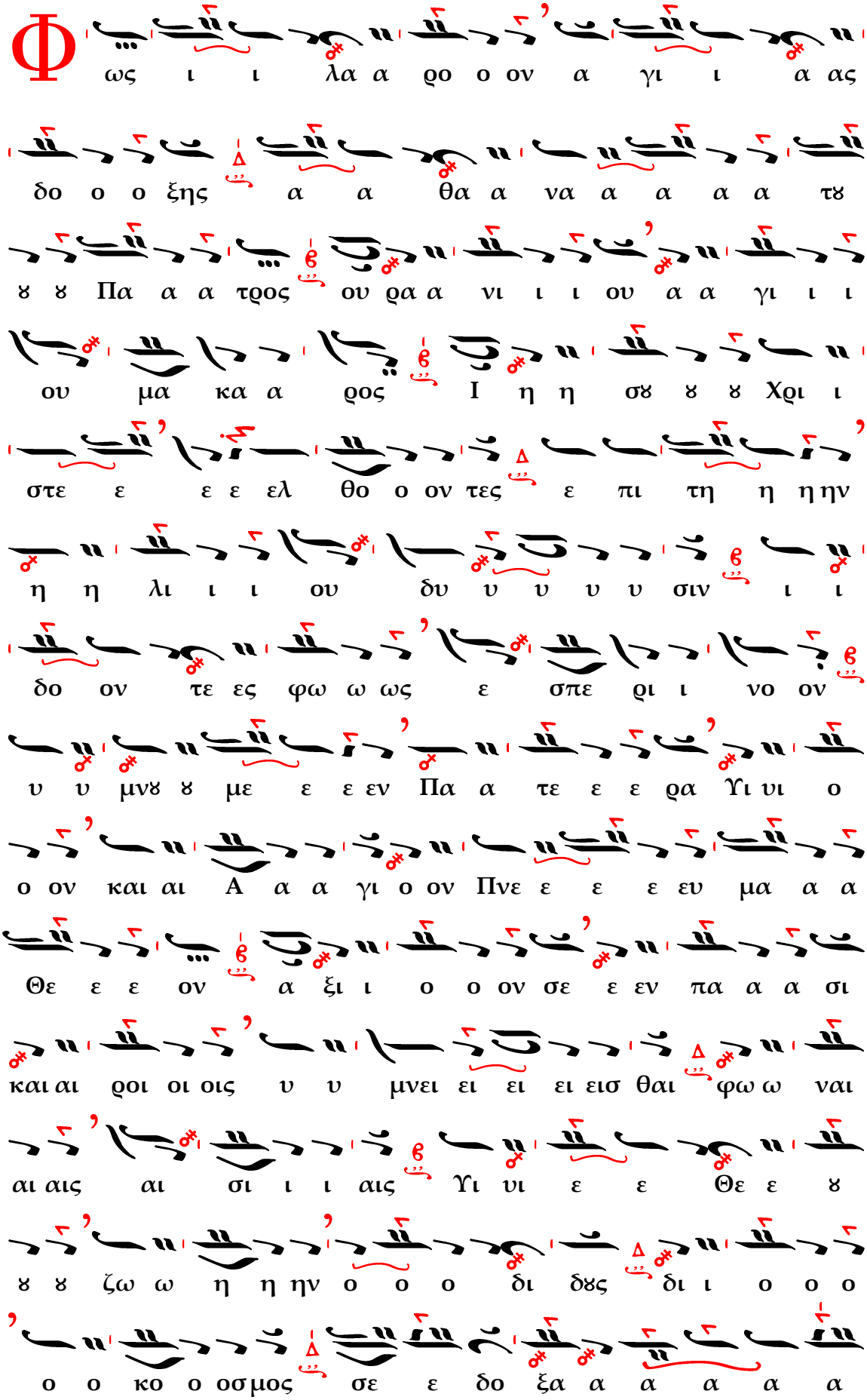

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι

Φ ως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α

θα να α τȣ Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι

ου μα κα ρος Ι η σȣ ȣ Χρι ι ι στε ελ

θο ο ον τες ε πι ι την η λι ȣ δυ υ υ

σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μνȣ μεν

Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ

μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι

και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι

ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι

δȣ ȣς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο

ξα α α ζει

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Κε

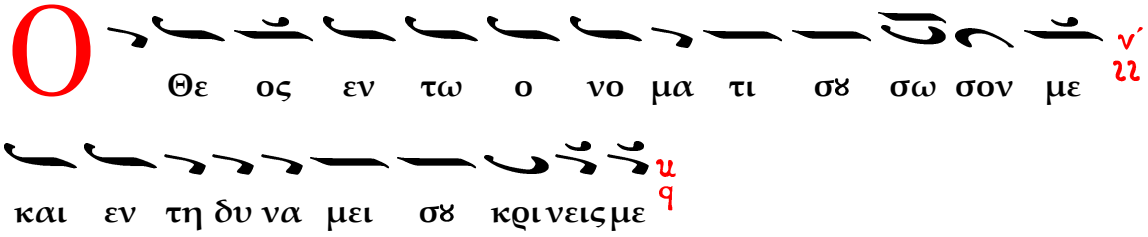

Στίχ. α΄. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου

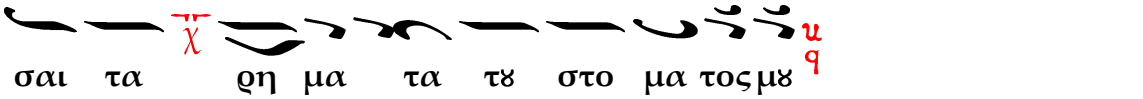

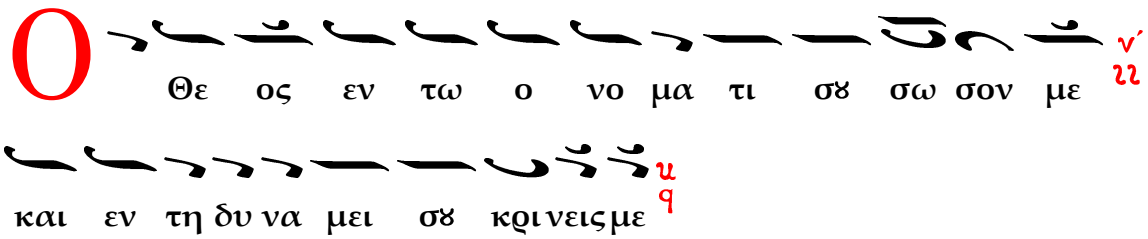

Στίχ. β΄. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι

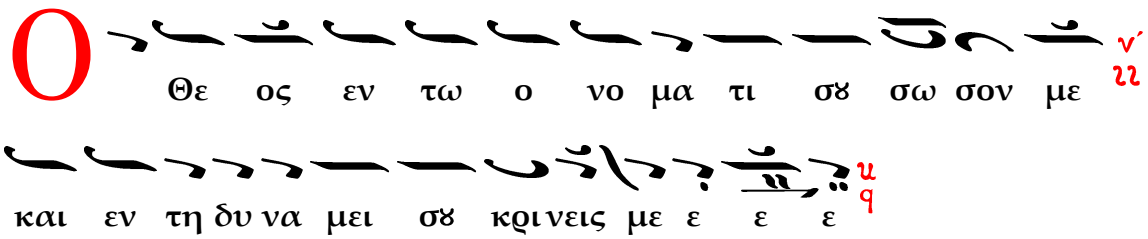

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

τὰ δύο πρῶτα τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ τρίτον τοῦ Μηναίου

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(β΄ 2-3).

Τάδε λέγει Κύριος· Ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, ἐμφανὲς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπ᾽ ἄκρων τῶν ὀρέων· καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν· καὶ ἥξουσιν ἐπ᾽ αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ πορεύσονται λαοὶ πολλοί, καὶ ἐροῦσι· Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ· καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ξβ΄ 10-12, ξγ΄ 1-9).

Τάδε λέγει Κύριος· Πορεύεσθε, περιέλθετε διὰ τῶν πυλῶν μου· σκευάσατε τὴν ὁδόν μου, καὶ ὁδοποιήσατε τῷ λαῷ μου, καὶ τοὺς

λίθους ἐκ τῆς ὁδοῦ διαῤῥίψατε· ἐξάρατε σύσσημον εἰς τὰ ἔθνη. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Κύριος ἐποίησεν ἀκουστὸν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· Εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδοὺ ὁ Σωτήρ σου παραγέγονεν, ἔχων τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν μεθ᾽ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ πρὸ προσώπου αὐτοῦ. Καὶ καλέσει αὐτὸν λαὸν ἅγιον, λελυτρωμένον ὑπὸ Κυρίου· σὺ δὲ κληθήσῃ ἐπιζητουμένη πόλις, καὶ οὐκ ἐγκαταλελειμμένη. Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος ἐξ Ἐδώμ; ἐρύθημα ἱματίων αὐτοῦ ἐκ Βοσόρ, οὕτως ὡραῖος ἐν στολῇ αὐτοῦ; βοᾷ μετὰ ἰσχύος πολλῆς. Ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου. Διά τί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ; Πλήρης καταπεπατημένης· ληνὸν ἐπάτησα μονώτατος, καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἐστὶν ἀνὴρ μετ᾽ ἐμοῦ. Τὸν ἔλεον Κυρίου ἐμνήσθην, τὰς ἀρετὰς Κυρίου ἀναμνήσω, τὴν αἴνεσιν Κυρίου ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἡμῖν ἀνταποδίδωσι. Κύριος, κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ· ἐπάγει ἡμῖν κατὰ ἔλεον αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν· Οὐχὶ λαός μου ἐστέ; τέκνα, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσωσι· καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν ἐκ πάσης θλίψεως αὐτῶν. Οὐ πρέσβυς, οὐδὲ Ἄγγελος, ἀλλ᾽ αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσεν αὐτούς, διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ φείδεσθαι αὐτῶν. Αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτούς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς, καὶ ὑπερύψωσεν αὐτούς, πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος.

(ἐκ τοῦ Μηναίου)

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ξ΄ 1-16).

Φωτίζου φωτίζου Ἱερουσαλήμ· ἥκει γάρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν. Ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν ὡς γνόφος ἐπ᾽ ἔθνη· ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται Κύριος καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται. Καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου. Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδὲ συνηγμένα τὰ τέκνα σου· ἰδοὺ ἥκασι πάντες οἱ υἱοί σου μακρόθεν καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ᾽ ὤμων ἀρθήσονται. Τότε ὄψῃ καὶ φοβηθήσῃ καὶ ἐκτήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτος θαλάσ-σης καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν. Καὶ ἥξουσί σοι ἀγέλαι καμήλων καὶ καλύψουσί σε κάμηλοι Μαδιὰμ καὶ Γαιφά· πάντες ἐκ Σαβὰ ἥξουσι φέροντες χρυσίον, καὶ λίβανον οἴσουσι καὶ λίθον τίμιον καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται. Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδὰρ συναχθήσονταί σοι καὶ κριοὶ Ναβαιὼθ ἥξουσί σοι, καὶ ἀνενεχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται· Τίνες οἵδε ὡς νεφέλαι πέτονται καὶ ὡσεὶ περιστεραὶ σὺν νεοσσοῖς; Ἐμὲ αἱ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα Θαρσὶς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου

μακρόθεν καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῶν μετ᾽ αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σου καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονταί σοι· διὰ γὰρ ὀργήν μου ἐπάταξά σε καὶ δι᾽ ἔλεος ἠγάπησά σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ παντός, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύσουσί σοι, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημίᾳ ἐρημωθήσεται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἥξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἁγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ κληθήσῃ Πόλις Κυρίου, Σιών, Ἁγίου Ἰσραήλ. Διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν, καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι· καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σῴζων σε, καὶ ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἑπομένας ἓξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.
Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ χορός· Ἀμήν.
Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.
Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.
Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτήν. Ἰδιόμελα.

τῆς ἑορτῆς

Ἦχος ⸗ Πα

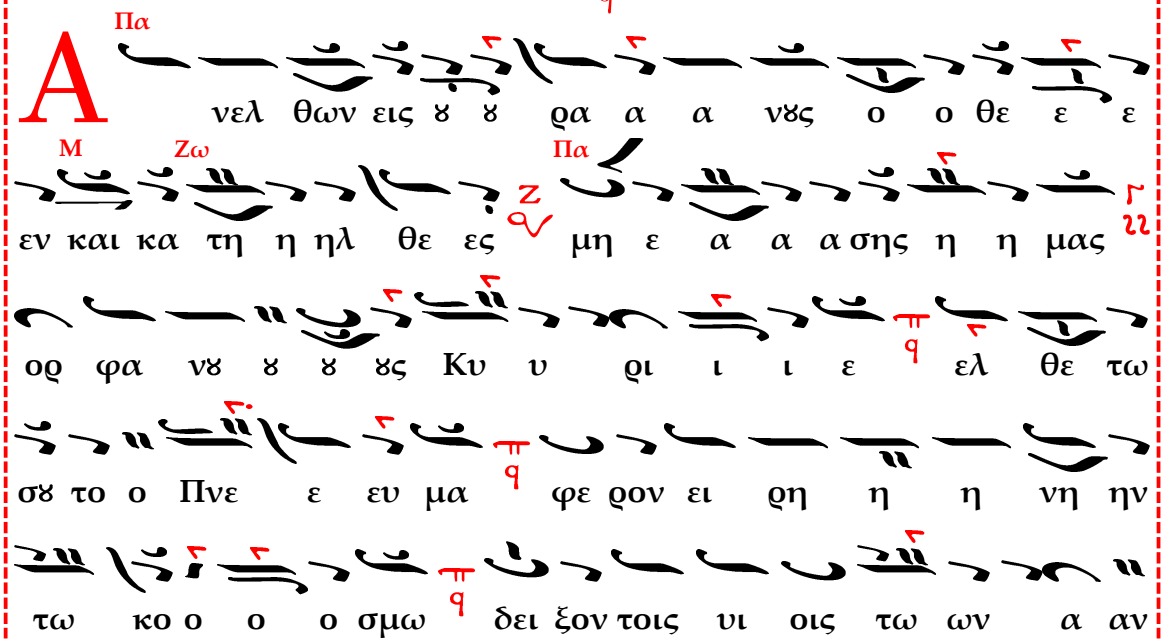

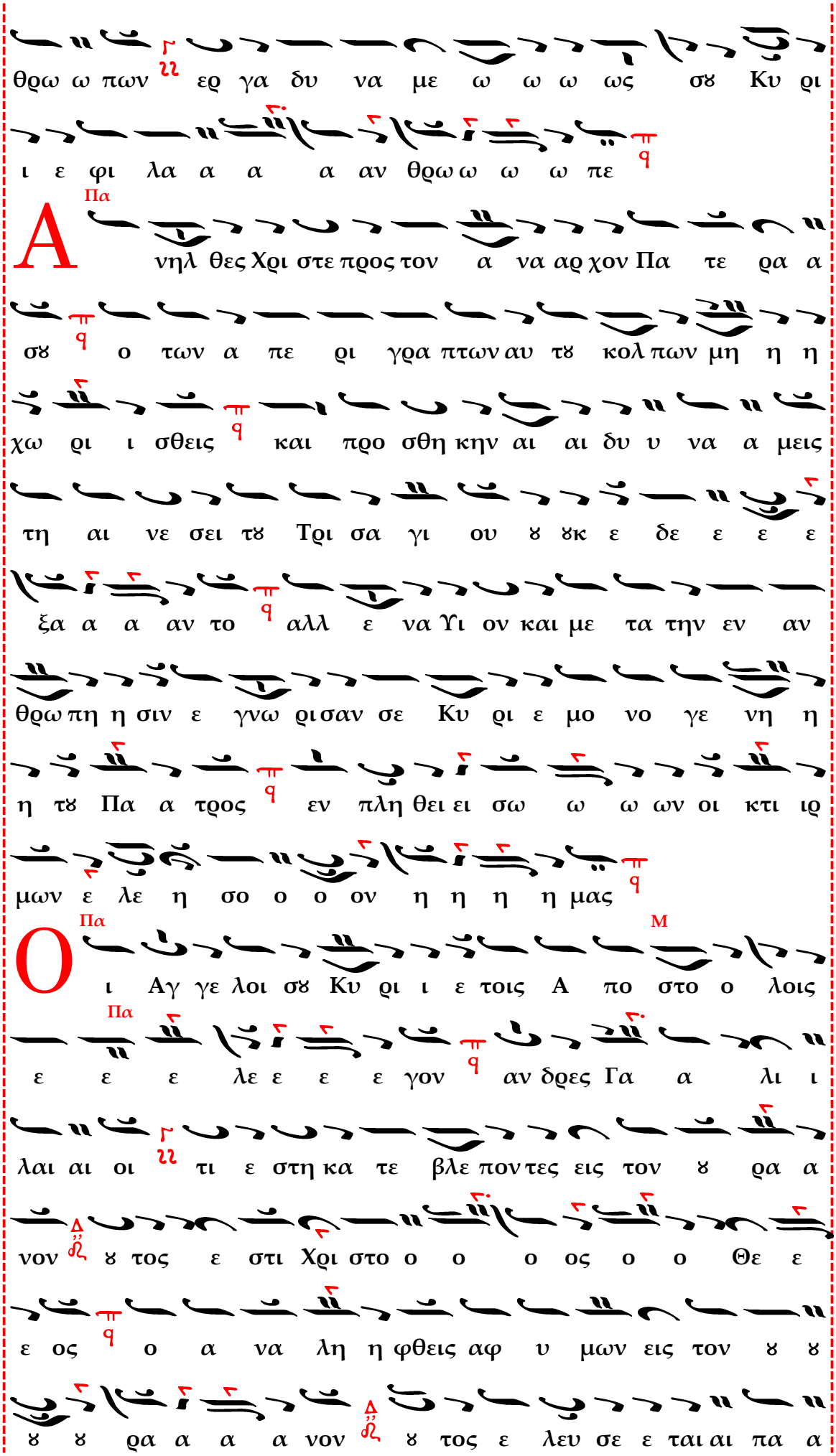
θρω ω πων ερ γα δυ να με ω ω ω ως σȣ Κυ ρι
ι ε φι λα α α α αν θρω ω ω πε
Πα
Α νηλ θες Χρι στε προς τον α να αρ χον Πα τε ρα α
σȣ ο των α πε ρι γρα πτων αυ τȣ κολ πων μη η η
χω ρι ι σθεις και προ σθη κην αι αι δυ υ να α μεις
τη αι νε σει τȣ Τρι σα γι ου ȣ ȣκ ε δε ε ε ε
ξα α α αν το αλλ ε να Υι ον και με τα την εν αν
θρω πη η σιν ε γνω ρισαν σε Κυ ρι ε μο νο γε νη η
η τȣ Πα α τρος εν πλη θει ει σω ω ω ων οι κτι ιρ
μων ε λε η σο ο ο ον η η η η μας
Πα
Μ
Ο ι Αγ γε λοι σȣ Κυ ρι ι ε τοις Α πο στο ο λοις
Πα
ε ε ε λε ε ε ε γον αν δρες Γα α λι ι
λαι αι οι τι ε στη κα τε βλε πον τες εις τον ȣ ρα α
Δ
νον ȣ τος ε στι Χρι στο ο ο ο ος ο ο Θε ε
ε ος ο α να λη η φθεις αφ υ μων εις τον ȣ ȣ
Δ
ȣ ȣ ρα α α α νον ȣ τος ε λευ σε ε ται αι πα α

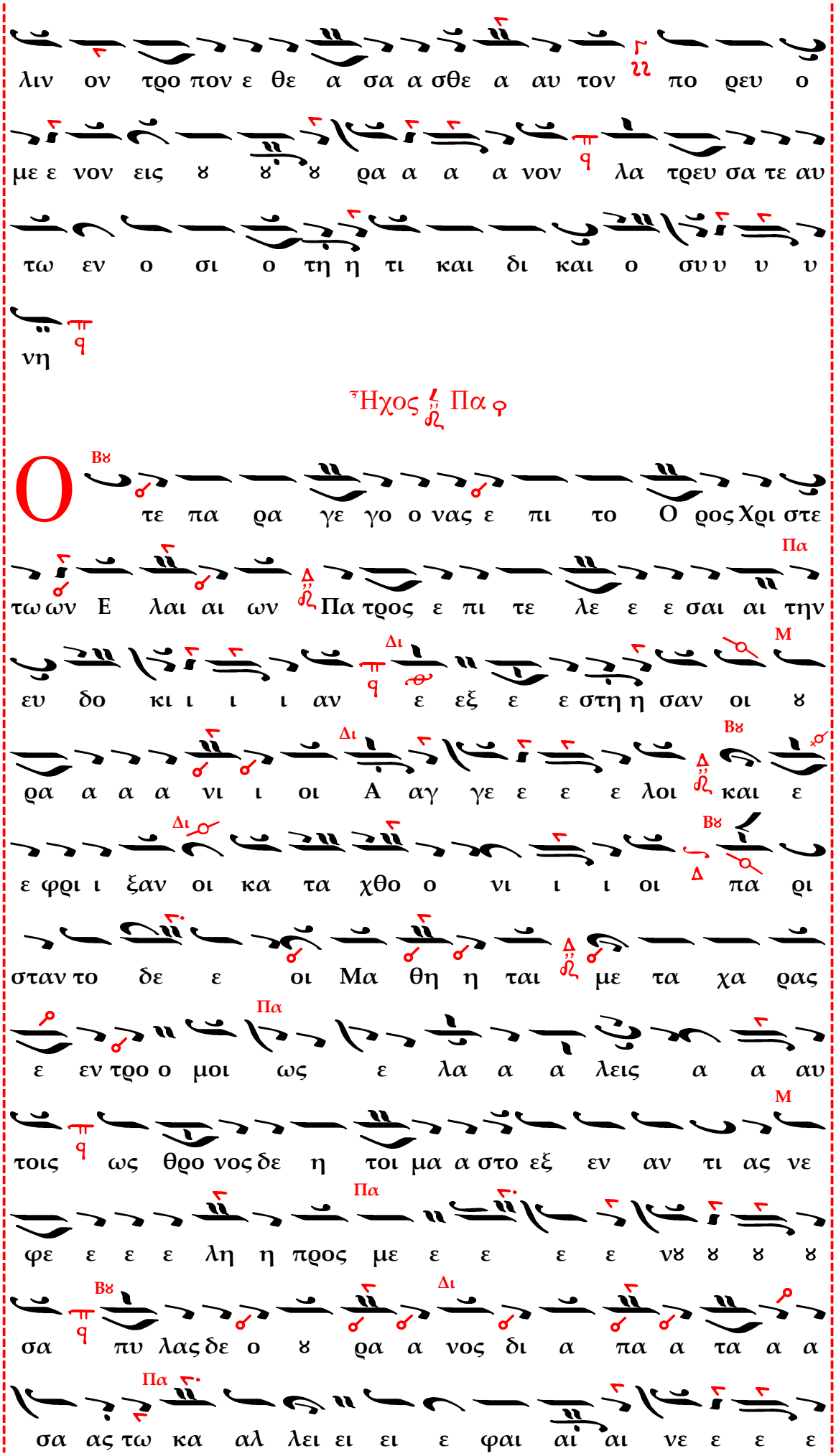
λιν ον τρο πον ε θε α σα α σθε α αυ τον πο ρευ ο
με ε νον εις ϩ ϩ ϩ ρα α α α νον λα τρευ σα τε αυ
τω εν ο σι ο τη η τι και δι και ο συ υ υ υ
νη
Ἦχος Πα
Ο Βϩ τε πα ρα γε γο ο νας ε πι το Ο ρος Χρι στε
Πα
τω ων Ε λαι αι ων Πα τρος ε πι τε λε ε ε σαι αι την
Δι Μ
ευ δο κι ι ι ι αν ε εξ ε ε στη η σαν οι ϩ
Δι Βϩ
ρα α α α νι ι οι Α αγ γε ε ε ε λοι και ε
Δι Βϩ
ε φρι ι ξαν οι κα τα χθο ο νι ι ι οι πα ρι
σταν το δε ε οι Μα θη η ται με τα χα ρας
Πα
ε εν τρο ο μοι ως ε λα α α λεις α α αυ
Μ
τοις ως θρο νος δε η τοι μα α στο εξ εν αν τι ας νε
Πα
φε ε ε ε λη η προς με ε ε ε ε νϩ ϩ ϩ ϩ
Βϩ Δι
σα πυ λας δε ο ϩ ρα α νος δι α πα α τα α α
Πα
σα ας τω κα αλ λει ει ει ε φαι αι αι νε ε ε ε

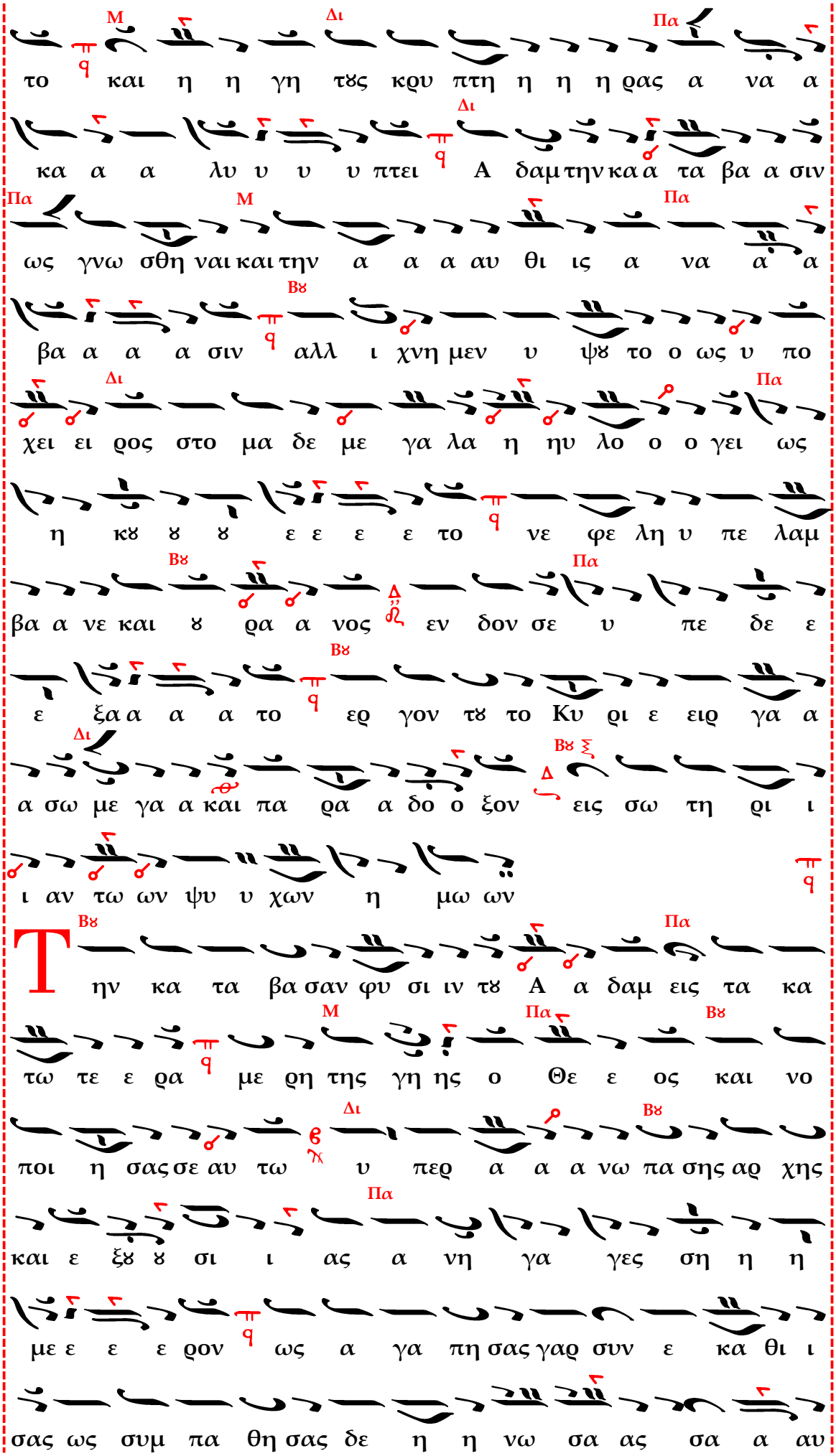
Μ Δι Πα
το και η η γη τȣς κρυ πτη η η η ρας α να α
Δι
κα α α λυ υ υ υ πτει Α δαμ την κα α τα βα α σιν
Πα Μ Πα
ως γνω σθη ναι και την α α α αυ θι ις α να α α α
Βȣ
βα α α α σιν αλλ ι χνη μεν υ ψȣ το ο ως υ πο
Δι Πα
χει ει ρος στο μα δε με γα λα η ηυ λο ο ο γει ως
η κȣ ȣ ȣ ε ε ε ε το νε φε λη υ πε λαμ
Βȣ Πα
βα α νε και ȣ ρα α νος εν δον σε υ πε δε ε
Βȣ
ε ξα α α α το ερ γον τȣ το Κυ ρι ε ειρ γα α
Δι Βȣ
α σω με γα α και πα ρα α δο ο ξον εις σω τη ρι ι
ι αν τω ων ψυ υ χων η μω ων
Βȣ Πα
Την κα τα βα σαν φυ σι ιν τȣ Α α δαμ εις τα κα
Μ Πα Βȣ
τω τε ε ρα με ρη της γη ης ο Θε ε ος και νο
Δι Βȣ
ποι η σας σε αυ τω υ περ α α α νω πα σης αρ χης
Πα
και ε ξȣ ȣ σι ι ας α νη γα γες ση η η
με ε ε ε ρον ως α γα πη σας γαρ συν ε κα θι ι
σας ως συμ πα θη σας δε η η νω σα ας σα α αυ

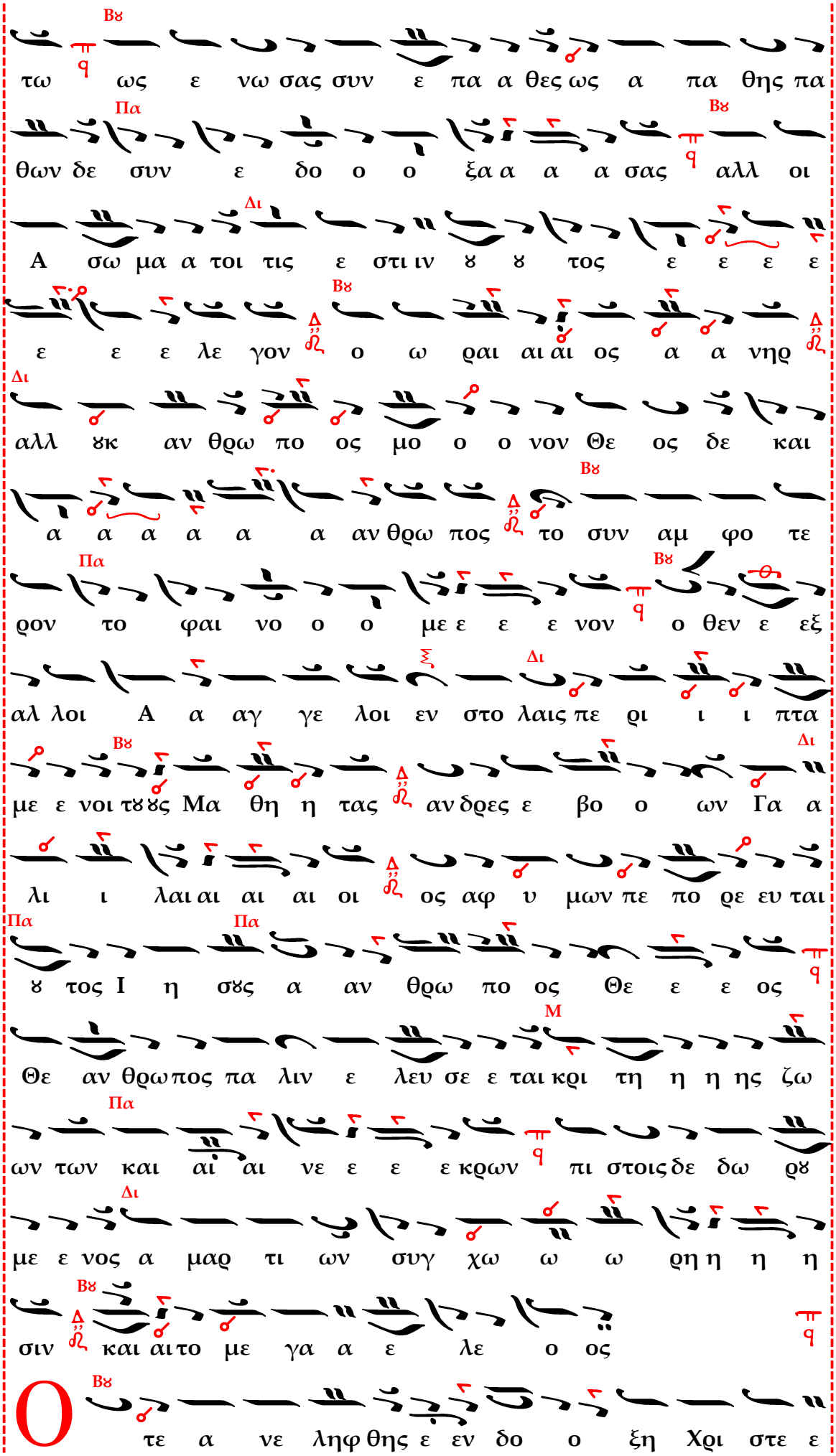
Βϩ
τω ως ε νω σας συν ε πα α θες ως α πα θης πα
Πα Βϩ
θων δε συν ε δο ο ο ξα α α α σας αλλ οι
Δι
Α σω μα α τοι τις ε στι ιν ϩ ϩ τος ε ε ε ε
Βϩ
ε ε ε λε γον ο ω ραι αι αι ος α α νηρ
Δι
αλλ ϩκ αν θρω πο ος μο ο ο νον Θε ος δε και
Βϩ
α α α α α α αν θρω πος το συν αμ φο τε
Πα Βϩ
ρον το φαι νο ο ο με ε ε ε νον ο θεν ε εξ
Δι
αλ λοι Α α αγ γε λοι εν στο λαις πε ρι ι ι πτα
Βϩ Δι
με ε νοι τϩϩς Μα θη η τας αν δρες ε βο ο ων Γα α
λι ι λαι αι αι αι οι ος αφ υ μων πε πο ρε ευ ται
Πα Πα
ϩ τος Ι η σϩς α αν θρω πο ος Θε ε ε ος
Μ
Θε αν θρω πος πα λιν ε λευ σε ε ται κρι τη η η ης ζω
Πα
ων των και αι αι νε ε ε ε κρων πι στοις δε δω ρϩ
Δι
με ε νος α μαρ τι ων συγ χω ω ω ρη η η η
Βϩ
σιν και αι το με γα α ε λε ο ος
Βϩ
Ο τε α νε ληφ θης ε εν δο ο ξη Χρι στε ε

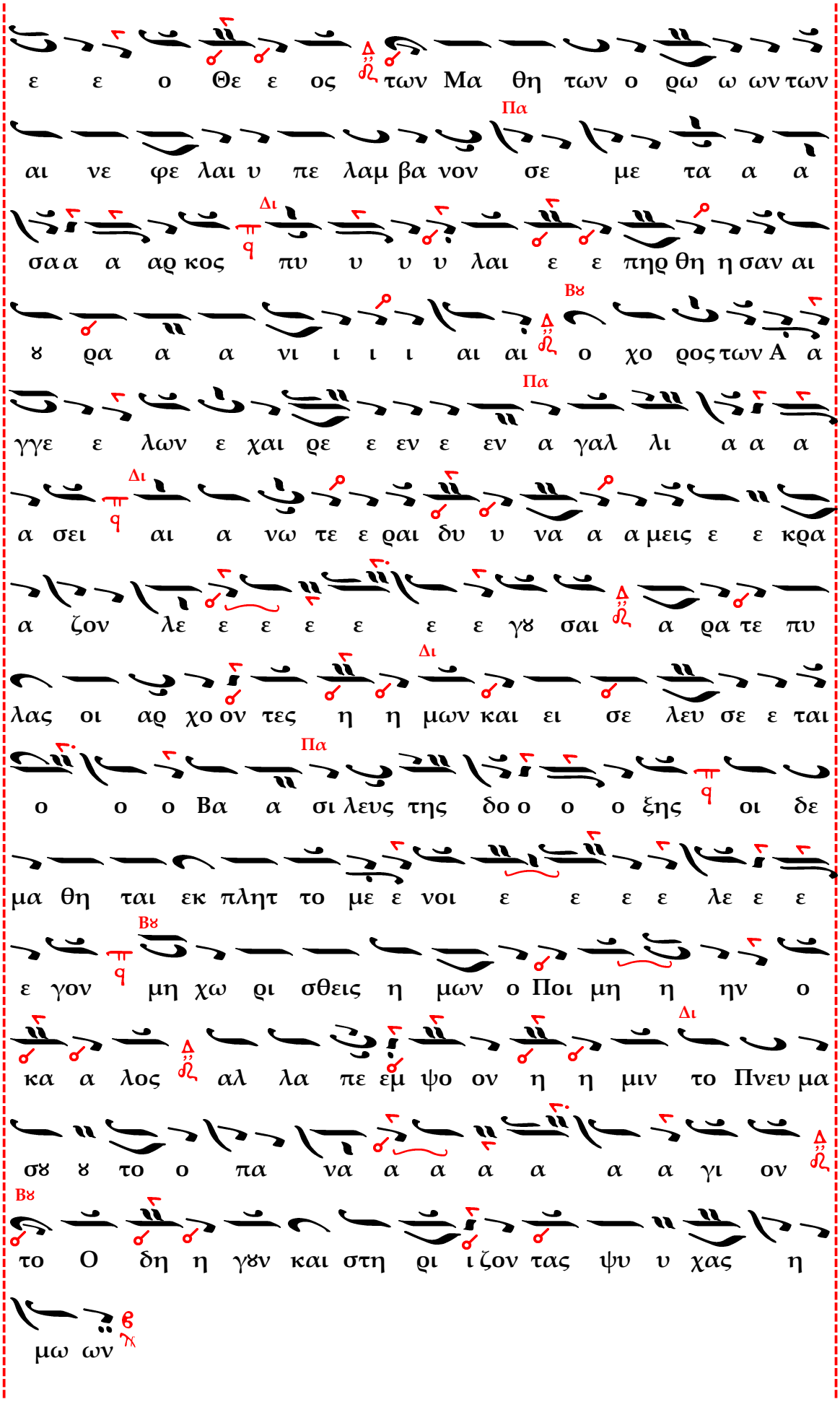
ε ε ο Θε ε ος των Μα θη των ο ρω ω ων των
Πα
αι νε φε λαι υ πε λαμ βα νον σε με τα α α
Δι
σα α α αρ κος πυ υ υ υ λαι ε ε πηρ θη η σαν αι
Βϙ
ϙ ρα α α νι ι ι ι αι αι ο χο ρος των Α α
Πα
γγε ε λων ε χαι ρε ε εν ε εν α γαλ λι α α α
Δι
α σει αι α νω τε ε ραι δυ υ να α α μεις ε ε κρα
α ζον λε ε ε ε ε ε ε γϙ σαι α ρα τε πυ
Δι
λας οι αρ χο ον τες η η μων και ει σε λευ σε ε ται
Πα
ο ο ο Βα α σι λευς της δο ο ο ο ξης οι δε
μα θη ται εκ πλητ το με ε νοι ε ε ε ε λε ε ε
Βϙ
ε γον μη χω ρι σθεις η μων ο Ποι μη η ην ο
Δι
κα α λος αλ λα πε εμ ψο ον η η μιν το Πνευ μα
σϙ ϙ το ο πα να α α α α α α γι ον
Βϙ
το Ο δη η γϙν και στη ρι ι ζον τας ψυ υ χας η
μω ων

Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Δόξα αὐτῶν.

Ἦχος ⸗ Πα

Χρε ω στι κως εκ τε λȣ μεν την μνη μη ην σȣ Κων στα

ντι νε ι σα πο στο ο λε πα ντω ων α α να α κτων βα

σι ις και κα α αυ χη η η η μα φω τι σθεις γαρ α

κτι σι τȣ Πνευ μα α τος πα σαν ε φαι δρυ υ νας την Εκ κλη

σι αν τȣ ȣ Χρι ι ι στȣ τα συ στη η μα τα α

των πι ι στων πα ντα χο θε εν συ υ να α ξας εν τη

λαμ πρα α α α πο ο ο λει Νι ι κα ε ε ε ε

ων εν θα των α σε ε βων ε σβε ε ε ε σθη το

φρυ υ υ α α αγ μα και Αι ρε τι κων η σθε ε

νη η σα αν γλω ω ω ω ωσ σαι και ε ε ε μω ρα

αν θη η η η σαν των δε ορ θο δο ξων υ ψω ω

ω ω θη η το στι ι ι ι φος φα νε ρω θει ει ει

ει ση ης της πι ι ι στε ε ε ε ως ο θεν υπ αυ

των ε δο ξα α α σθη ης ορ θο δο ξο ο ο ο

τα α α α τος και παν των βα σι λε ων ε κη ρυ υ

υχ θης πα α τηρ ως πρω τος την α λȣρ γι ι ι ι δα

πα ρα Θε ου κο ο μι σα α α με ε ε ε νος δι

ο αι τȣ ȣ με εν σε οι τε λȣν τες την μνη μη ην σȣ

πι ι στως αι τη σαι ι λα σμον α μαρ τι ων ται αις ψυ

χαι αι αις η η η η μων

Πα Μ Πα

Ο υκ εξ αν θρω ω ω πων την κλη σι ιν ε ε ε

λα α α α βες αλλ ως ο θε σπε σι ι ο ος Πα αυ

λος ε σχες δε μα αλ λον ε ε ε εν δο ο ξε

τα α α αυ την εξ υ υ υ υ ψȣς Κων στα ντι νε

α πο στο ο λε πα ρα Χρι στȣ ȣ ȣ ȣ τȣ ȣ Θε ε

ȣ το γαρ ση μει ο ον τȣ Στα αυ ρȣ ου ρα νο θεν

κο μι σα με ε νος και δι αυ τȣ ȣ ȣ α γρε ευ θεις

ω ως καλ λι ι στον θη η η ρα α α α μα εν τȣ τω

Μ

και αι αι αι νι κη η της κα τα ο ρω με ε ε νων και

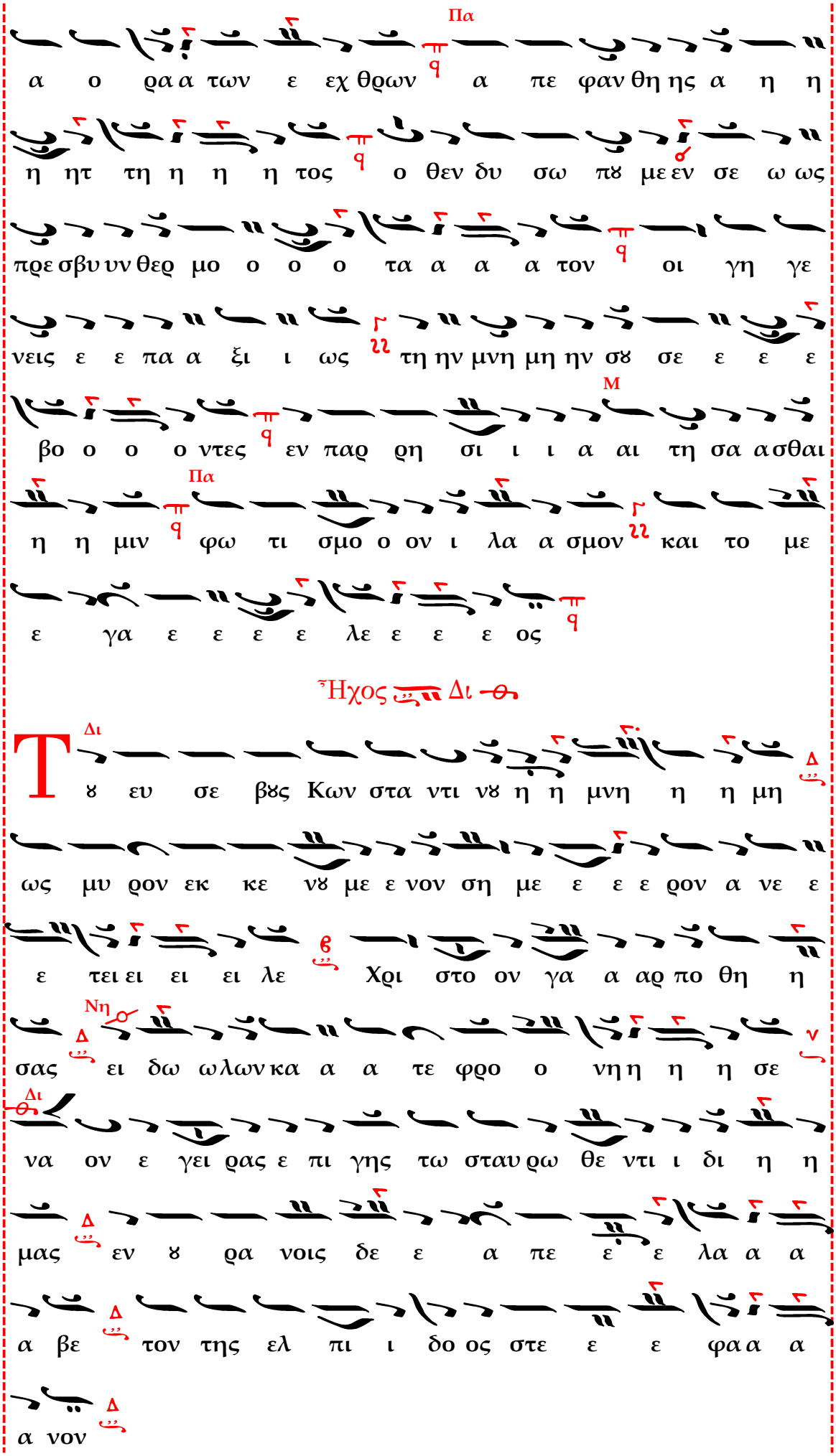
Πα
α ο ρα α των ε εχ θρων α πε φαν θη ης α η η
η ητ τη η η η τος ο θεν δυ σω πϋ με εν σε ω ως
πρε σβυ υν θερ μο ο ο ο τα α α α τον οι γη γε
νεις ε ε πα α ξι ι ως τη ην μνη μη ην σϋ σε ε ε ε
Μ
βο ο ο ο ντες εν παρ ρη σι ι ι α αι τη σα α σθαι
Πα
η η μιν φω τι σμο ο ον ι λα α σμον και το με
ε γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος
Ἦχος Δι
Δι
Τϋ ευ σε βϋς Κων στα ντι νϋ η η μνη η η μη
Δ
ως μυ ρον εκ κε νϋ με ε νον ση με ε ε ε ρον α νε ε
ε τει ει ει ει λε Χρι στο ον γα α αρ πο θη η
Β
Νη
Δ
σας ει δω ω λων κα α α τε φρο ο νη η η η σε
Δι
να ον ε γει ρας ε πι γης τω σταυ ρω θε ντι ι δι η η
Δ
μας εν ϋ ρα νοις δε ε α πε ε ε λα α α
Δ
α βε τον της ελ πι ι δο ος στε ε ε φα α α
Δ
α νον

Ἦχος Πα φ

N

Μ Νη Γα

ε α νι κην α α γων τη ην η η λι κι ι

Πα

ι ι αν ὡς περ ο θε ε σπε ε ε ε σι ος Πα α

Δι Νη

αυ λος εκ των υ ψι στων ε ε δε ε ε ξω το ο

Πα Νη

θει ει ο ον χα ρι σμα α και τȣ δει νȣ πο λε μη

Γα

το ο ρος τα θρα α α α ση τη πα νο πλι α τȣ Σταυ

Κε

ρȣ κα τε ε βα α λες α να α ακ τω ων το ο ο

Γα Πα

κα αυ χη η η μα Κων στα ντι ι νε ι σα α πο ο

Νη

ο στο ο ο λε ε υ περ η μων προς Κυ ρι ι ον

Γα

ι κε ε ε τευ ε τȣ σω θη η ναι τας ψυ

Μ

χα α α α ας η η μων

Ἦχος Πα φ

A

Βȣ

ι νο ος τω ω Θε ε ω εκ χο ϊ κων χει

λε ων προ ο ο σα δε ε ται ε πι τη θει α α

Πα

μνη η η η η η η μη σȣ Κων στα ντι νε ε πα

Βȣ

α νε ε ευ φη η η η με συ υ γα αρ ω ω ωφ

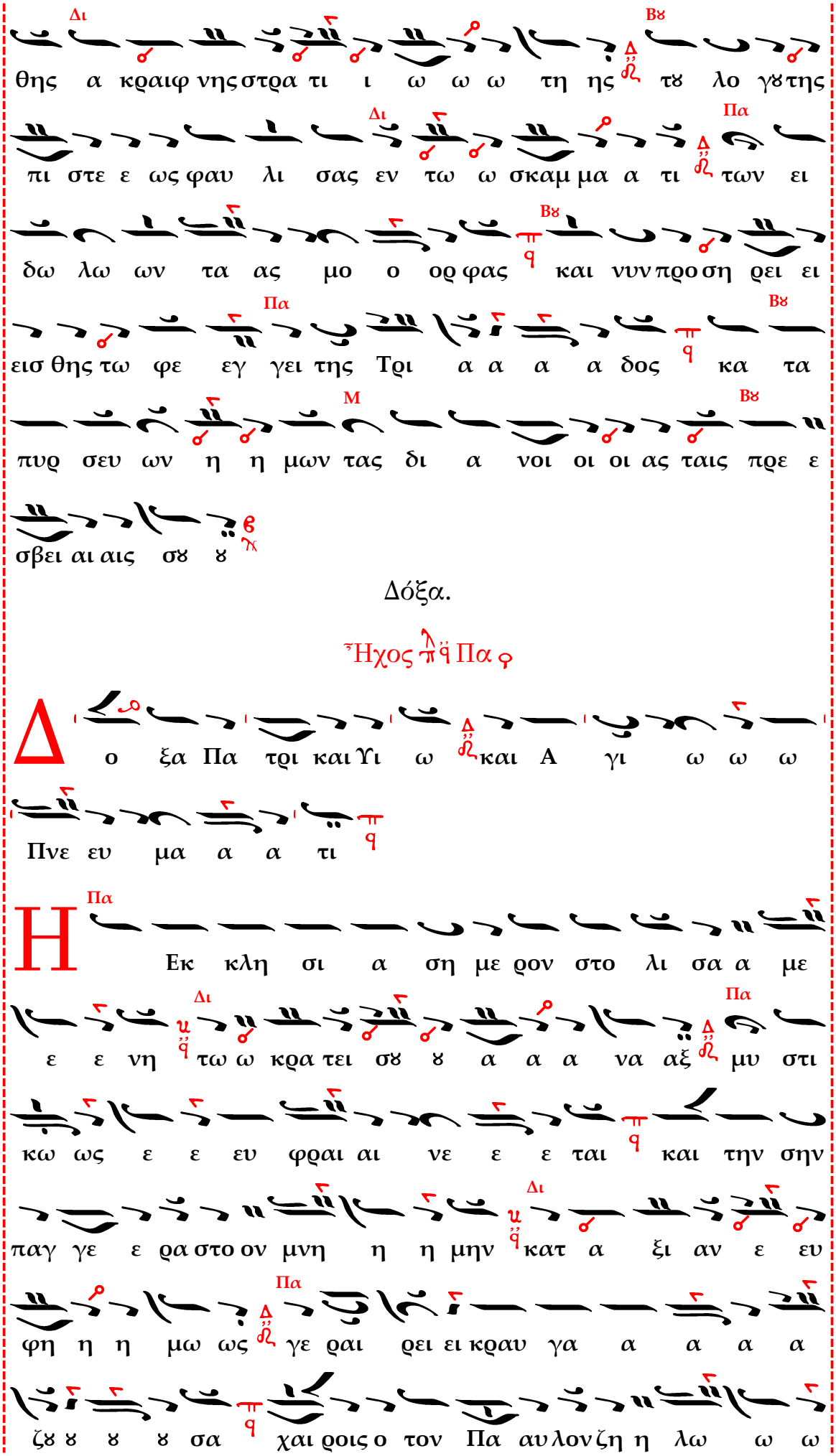

Δόξα.

Ἦχος πλ. β΄ Πα

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ⸗ Πα

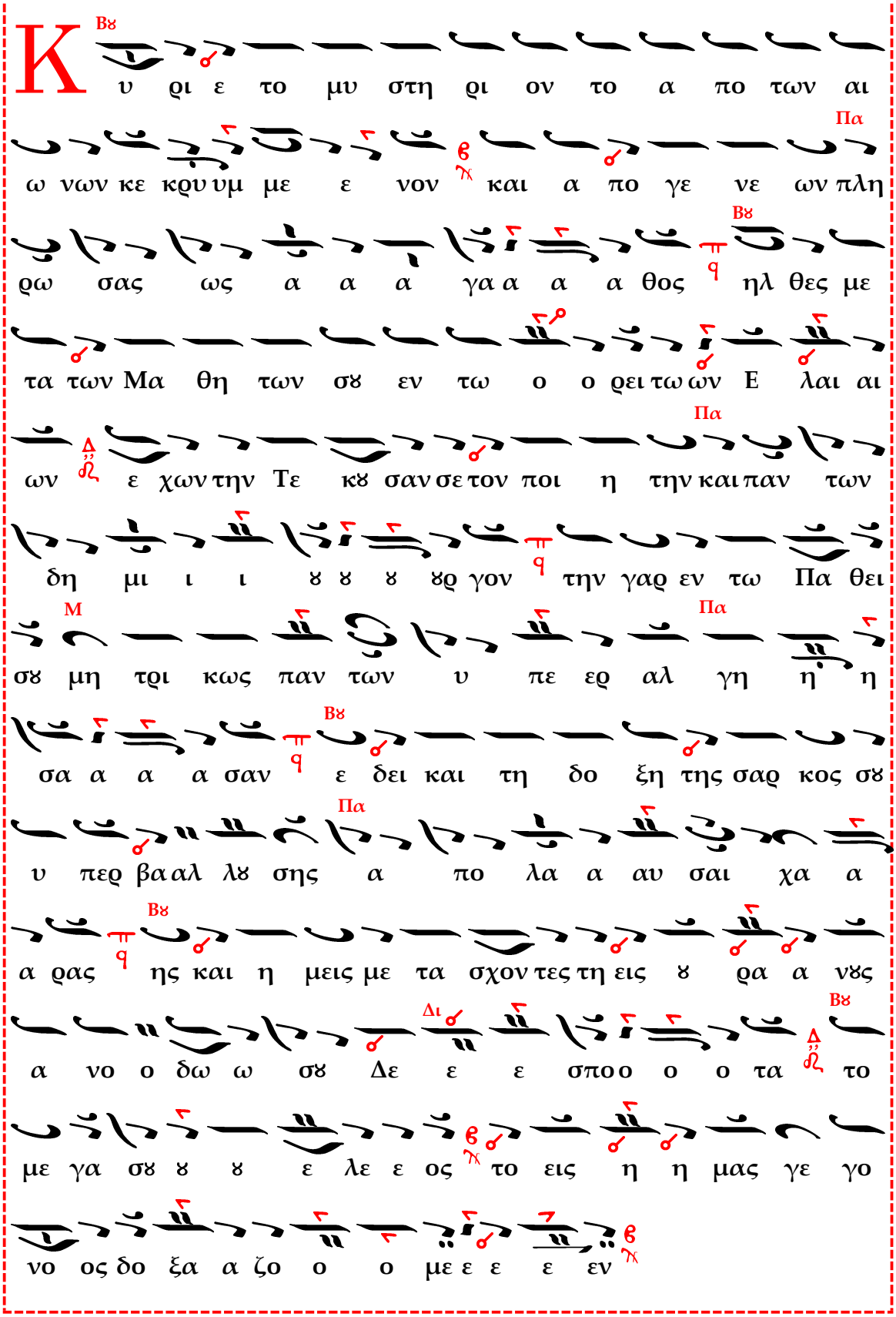

Εἰς τὸν Στίχον. Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι

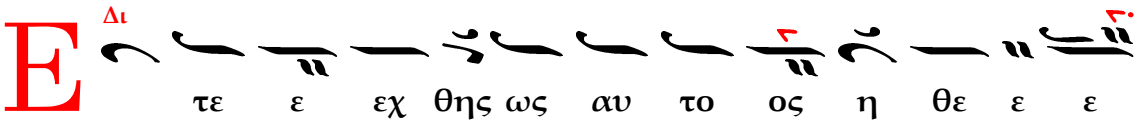

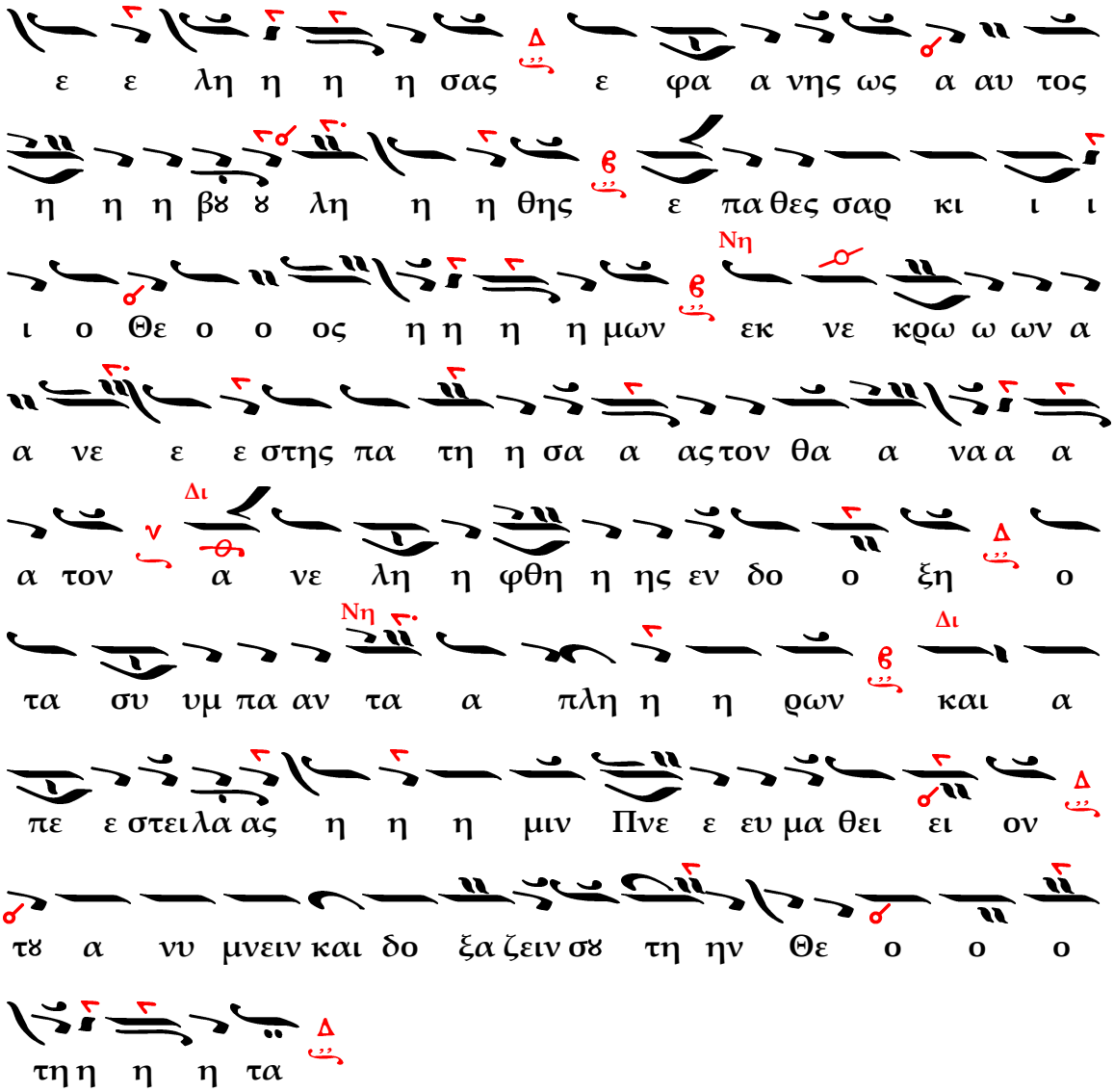

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ

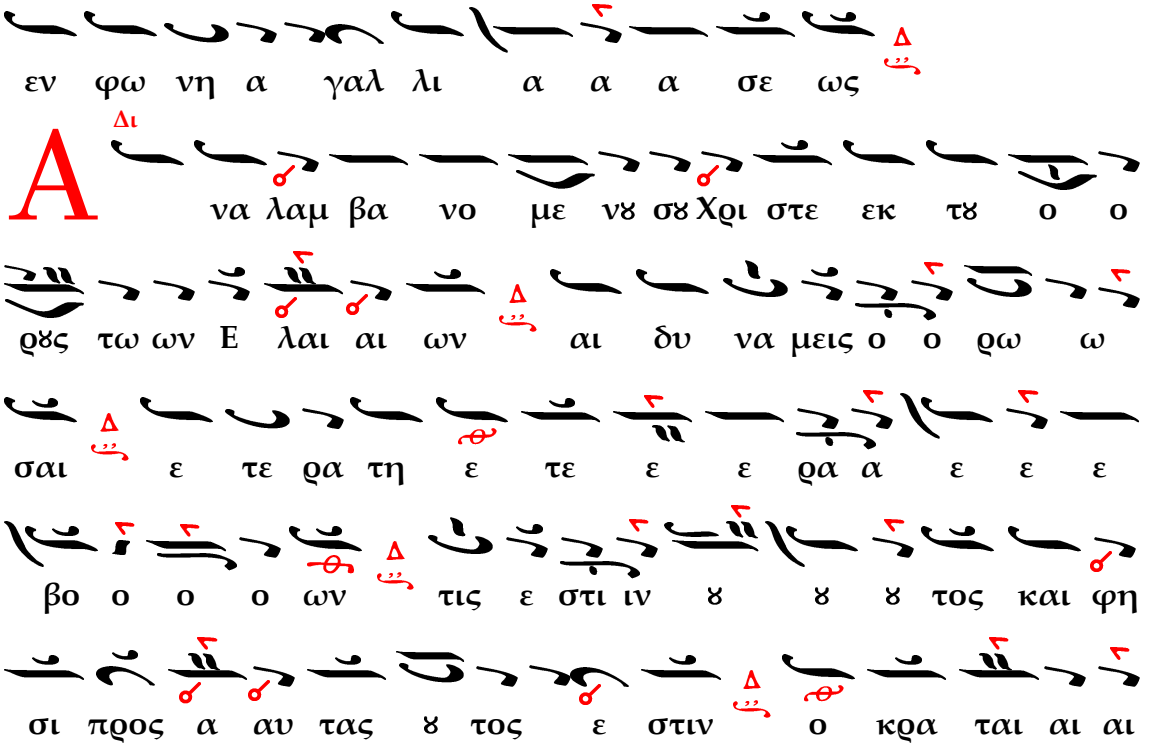

ος και αι δυ υ υ να α α στης ȣ ȣ ȣ το

ος ε ε ε στιν ο δυ να το ος ε ε εν πο λε ε

μω ȣ τος ε στιν α λη θως ο Βα σι λευς της

δο ο ο ο ξης και ι να τι αυ τȣ ε ρυ θρα α τα

ι μα α α τι α εκ Βο σο ο ορ η η η

η κει ο περ ε στι ι ι ι της σα αρ κος αυ τος δε

ως Θε ος εν δε ξι α κα θι σας της με γα λω ω

ω συ υ υ νης α πε στει λας η μιν το Πνε ε ε ευ

μα το Α α α γι ι ι ι ον ι να ο ο ο δη

γη η ση και σω ω ση τας ψυ χα α ας

η η η η μων

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ, Κυ ρι ος εν φω νη

σα αλ πι ι ι γγος

Δι

A νε λη φθης εν δο ξη εκ τȣ ο ρȣς των Ε λαι

ων Χρι στε ο Θε ε ος ε νω πι ον των σω ω ων

Μα α θη η η των και ε κα θι σας εν δε ξι

α τȣ Πα α τρος ο τα συμ παν τα πλη ρω ω ω ων

τη Θε ο ο ο τη η η η τι και α πε στει λας αυ

τοις Πνε ευ μα το Α α α γι ον το φω τι ζον

και στη η ρι ι ζον και α γι α α ζον τας ψυ

χα α ας η η η η μων

Δόξα. Τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. Νη ϩ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Δι Νη

Σ ε λας φα ει ει νο τα α τον κο μη της ε

Δι

σπε ε ρω τα α τος εξ α πι στι ας ει εις πι ι ι

Νη

στι ιν Θε ο ο τη τος με ε το χε τε ευ

θεις η χθης α γι α α α σαι αι λα ον και αι αι

Δι

πο ο ο ο λιν και τυ πον Στα αυ ρου εν ου ρα νω

Νη

κα το ο πτε ε ευ σας η κου σας ε ε κει ει ει

θε εν Εν του τω ω νι ι κα τους ε ε ε

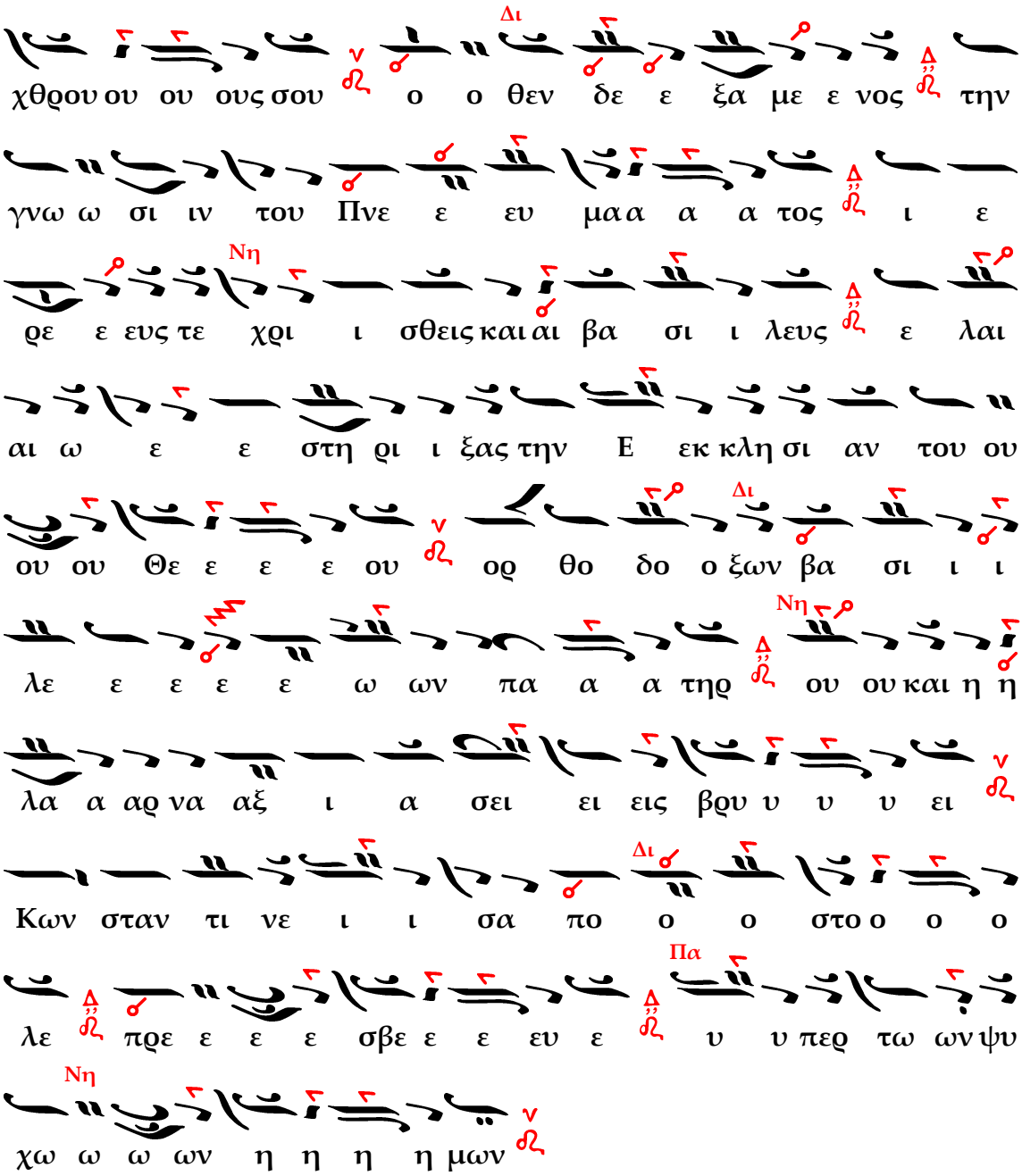

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Πα

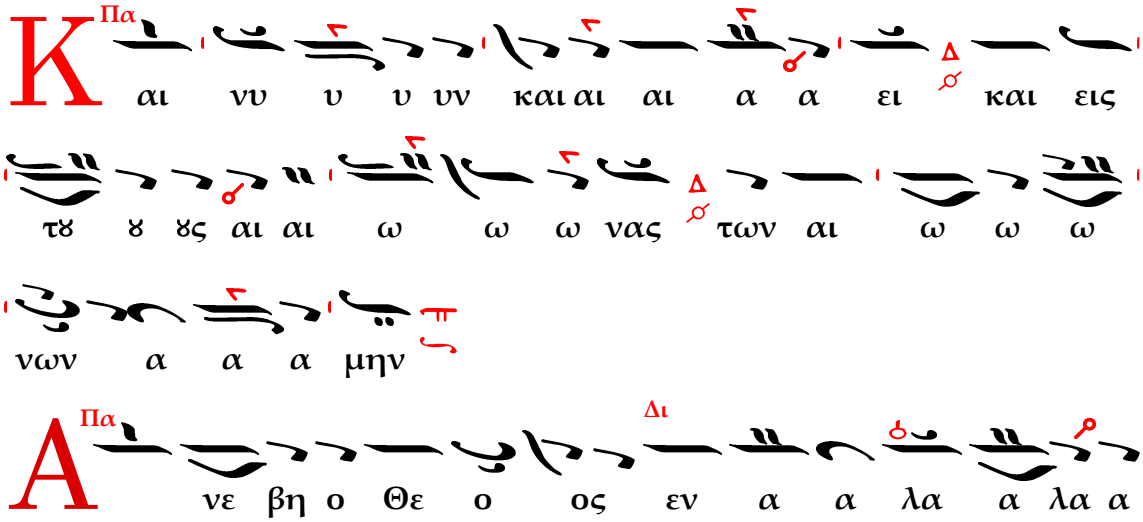

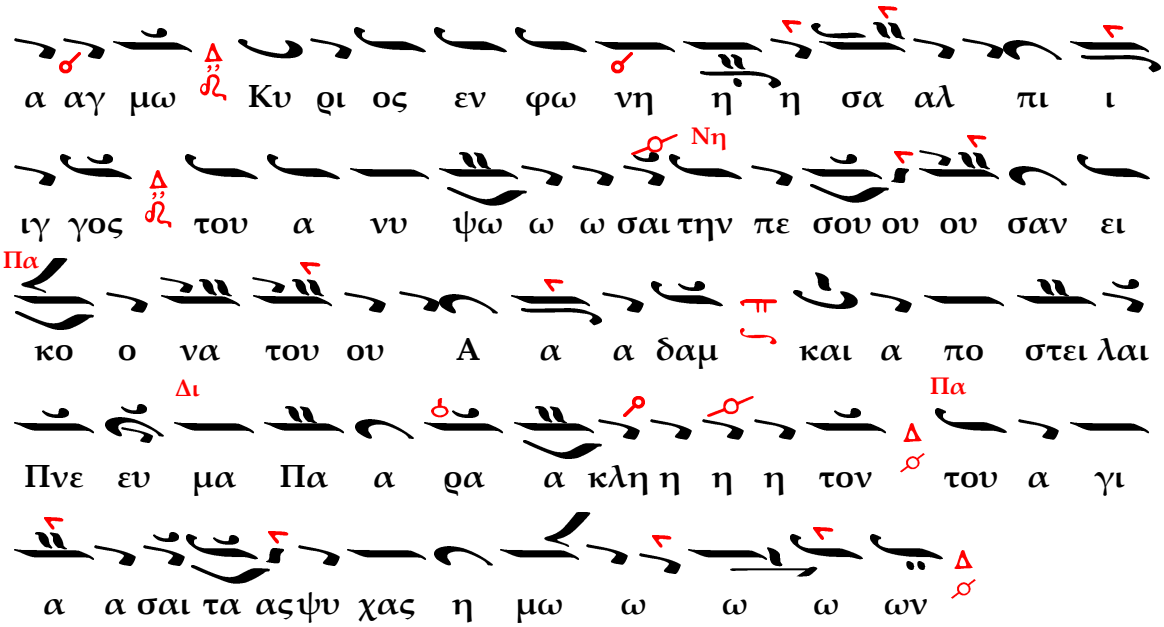

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β΄ 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ⸗ Δι ⸗

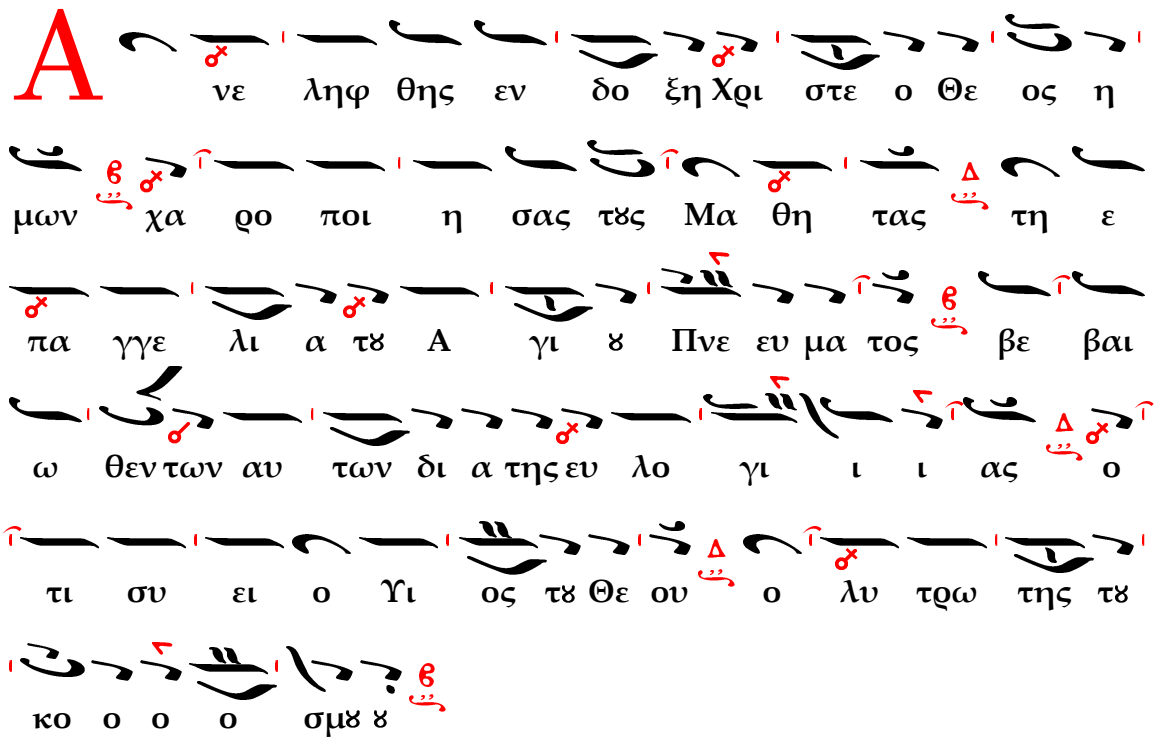

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος ⸗ Δι ⸗

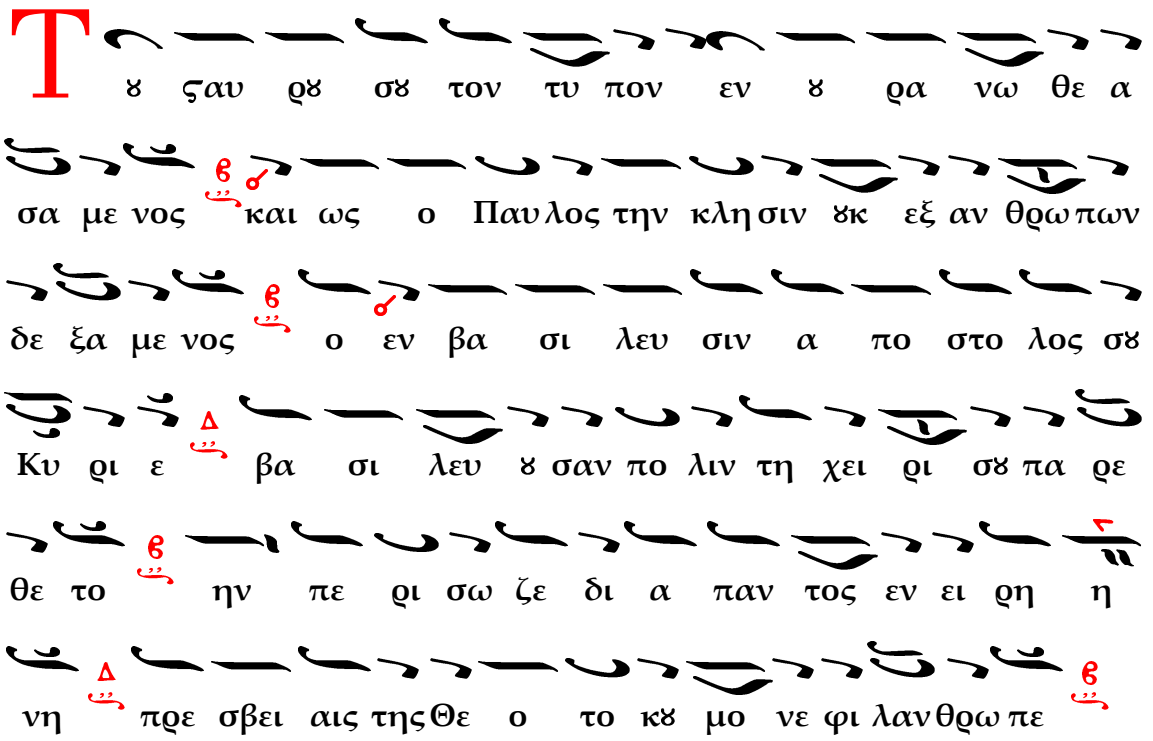

Καὶ νῦν. Τὸ τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι

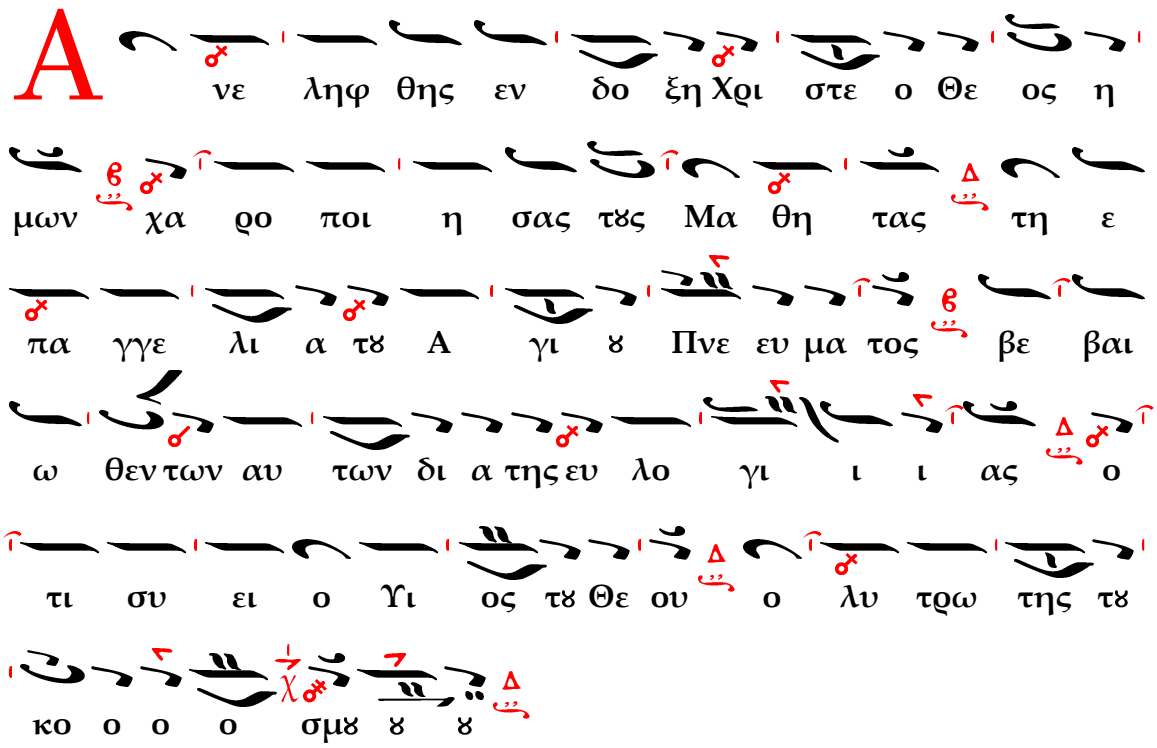

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·
Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.
Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.
Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ΄. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.
Ὁ ἱερεύς· Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ᾽ ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * * * *